

Αρ. Φακ.: 11.17.001.010.045

**ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΚΑΙ
ΜΕ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ**

16 Ιανουαρίου, 2023

**Απόφαση σε σχέση με τη
δημοσιοποίηση ονομάτων και φωτογραφιών αστυνομικών-ανακριτών εν ώρα
καθήκοντος στο αεροδρόμιο Λάρνακας**

Με βάση τα καθήκοντα και τις εξουσίες που μου απονέμει το Άρθρο 57(1)(στ) του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, εξέτασα καταγγελία που υποβλήθηκε στο Γραφείο μου στις 14 Αυγούστου, 2018 σχετικά με τη δημοσιοποίηση ονομάτων και φωτογραφιών αστυνομικών-ανακριτών εν ώρα καθήκοντος στο αεροδρόμιο Λάρνακας.

Βάσει της διερεύνησης, διαπίστωσα παραβίαση του Κανονισμού από την Εφημερίδα «Πολίτης» και, ως εκ τούτου, εκδίδω την παρούσα Απόφαση.

2. Περιστατικά της Υπόθεσης

2.1 Κατόπιν εξέτασης του παραπόνου/καταγγελίας ημερ. 14 Αυγούστου, 2018 (στο εξής «η Καταγγελία») που υποβλήθηκε από τους κ.κ. XXXXX (στο εξής «οι Καταγγέλλοντες») σχετικά με δημοσιοποίηση των ονομάτων και φωτογραφιών τους στην Εφημερίδα «Πολίτης» (στο εξής «η Καθ' ης την Καταγγελία»), σε δημοσίευμα της ημερομηνίας 17 Ιουνίου, 2018 με τίτλο «Αστυνομικό καψόνι σε 70χρονη Τ/κ», εξέδωσα Απόφαση ημερ. 9 Ιανουαρίου, 2019. Κατάληξη της απόφασης μου ήταν ότι «*Η εν λόγω δημοσιοποίηση στο επίμαχο άρθρο, των ονομάτων των αστυνομικών-ανακριτών σε συνδυασμό με τις φωτογραφίες τους παραβιάζει τις διατάξεις των άρθρων 5(1)(γ) και 6 του Κανονισμού, δεδομένου ότι, η είδηση θα μπορούσε να δημοσιευτεί χωρίς τα ονόματα και τις φωτογραφίες τους, αφού το θέμα που ενδιαφέρει από δημοσιογραφικής άποψης είναι η φύση της υπόθεσης. Η δημοσιοποίηση των συγκεκριμένων προσωπικών δεδομένων δεν εξυπηρετεί το συμφέρον της πληροφόρησης της κοινής γνώμης και δεν κρίνεται αναγκαία, στο πλαίσιο της αρχής της ελαχιστοποίησης, για την άσκηση του δικαιώματος πληροφόρησης.*». Σταθμίζοντας όλους τους μετριαστικούς και επιβαρυντικούς παράγοντες, επιβλήθηκε στον κατά νόμο υπεύθυνο για τις πράξεις της Καθ' ης το παράπονο, ήτοι στις Εκδόσεις Αρκτίνος Λτδ, υπό την ιδιότητα της ως υπεύθυνου επεξεργασίας αρχείου, η χρηματική ποινή των €10,000 (δέκα χιλιάδων

ευρώ) για τη διάπραξη παράβασης της υποχρέωσης της εκ των άρθρων 5(1)(γ) και 6 του Κανονισμού. Εναντίον της απόφασης αυτής, η Καθ' ης την καταγγελία καταχώρησε την 24 Ιανουαρίου, 2019 την υπ' αριθμό ΧΧ/2019 Προσφυγή.

2.2 Την 03 Φεβρουαρίου, 2022, το Διοικητικό Δικαστήριο εξέδωσε απόφαση επί της Προσφυγής υπ' αριθμό ΧΧ/2019 ακυρώνοντας την Απόφαση του Γραφείου μου ημερ.9 Ιανουαρίου, 2019, «λόγω έλλειψης (δέουσας) παροχής δικαιώματος ακρόασης στην αιτήτρια» «επί όλων των στοιχείων της υπόθεσης, αφού δεν η καθ' ης η αίτηση δεν κοινοποίησε ή προσέφερε προς επιθεώρηση στην αιτήτρια την καταγγελία των παραπονούμενων, ως όφειλε, πριν τη λήψη ενοχής της αιτήτριας ή την επιβολή ποινής».

2.3 Στα πλαίσια της πιο πάνω ακυρωτικής απόφασης του Δικαστηρίου και σε συνδυασμό με τις πρόνοιες του άρθρου 57 του περί Γενικών Αρχών Διοικητικού Δικαίου Νόμο του 1999 (158(I)/1999), αλλά και σχετικής σύστασης που έλαβα από το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα, αποφασίστηκε η επανεξέταση της καταγγελίας των κ.κ. ΧΧΧΧΧ, εναντίον της Καθ' ης την καταγγελία.

2.4 Προς τούτο απεστάλη επιστολή ημερ. 14 Μαρτίου, 2022 προς το δικηγορικό γραφείο που αντιπροσώπευε τους Καταγγέλλοντες κατά την εξέταση της αρχικής καταγγελίας, ενημερώνοντας το για την απόφαση του Γραφείου όπως προχωρήσει με επανεξέταση της καταγγελίας. Ζητήθηκε όπως μας ενημερώσει κατά πόσον εξακολουθεί να αντιπροσωπεύει τους Καταγγέλλοντες και στην περίπτωση που δεν θα τους αντιπροσωπεύσει, να μας προμηθεύσει με τα στοιχεία επικοινωνίας τους έτσι ώστε σε περίπτωση που χρειαστεί να επικοινωνήσουμε απευθείας μαζί τους.

2.5 Την 17 Μαρτίου, 2022 κατόπιν τηλεφωνικής επικοινωνίας που είχε ο κ. ΧΧΧΧΧ με το Γραφείο μου, ανέφερε ότι είχε ενημερωθεί από το δικηγόρο του τόσο για την επιστολή του Γραφείου μου ημερ. 14 Μαρτίου, 2022 όσο και για την Απόφαση του Διοικητικού Δικαστηρίου στην Προσφυγή υπ' αριθμό ΧΧ/2019. Ενημέρωσε περαιτέρω το Γραφείο μου, ότι δεν τον αντιπροσωπεύει πλέον ο εν λόγω δικηγόρος και ότι το ίδιο ισχύει και για τον κ. ΧΧΧΧΧ, ο οποίος επίσης είχε ενημερωθεί. Ακολούθως και οι δύο καταγγέλλοντες απέστειλαν ηλεκτρονικά μηνύματα προς το Γραφείο μου, ενημερώνοντας για τα στοιχεία επικοινωνίας τους, σε περίπτωση που χρειαστούν κατά την επανεξέταση της υπόθεσης.

2.6 Την 18 Απριλίου, 2022 στάληκε επιστολή προς την Καθ' ης την καταγγελία, ενημερώνοντας για την απόφαση επανεξέτασης της καταγγελίας των Καταγγελλόντων. Προς συμμόρφωση επίσης με τις υποδείξεις του Δικαστηρίου, ως είχαν τεθεί στην Προσφυγή υπ' αριθμό ΧΧ/2019, κοινοποιήθηκαν οι ισχυρισμοί των Καταγγελλόντων, ως αυτοί περιέχονταν στην αρχική επιστολή που στάληκε στο Γραφείο μου την 14 Αυγούστου, 2018 και ζητήθηκαν οι θέσεις/απόψεις της Καθ' ης, σε σχέση με τους ισχυρισμούς αυτούς.

2.7 Οι ισχυρισμοί των Καταγγελλόντων, είχαν ως ακολούθως:

«... Στις 17/6/2018 δημοσιεύτηκε από την εφημερίδα «ο Πολίτης» τόσο σε έντυπη μορφή, όσο και στην ηλεκτρονική μορφή, ρεπορτάζ το οποίο αφορούσε κατ' ισχυρισμό τλαιπωρία και αχρείαστη και παράνομη κράτηση ηλικιωμένης Τουρκοκύπριας η οποία

βρισκόταν στον κατάλογο Αλερτ – Λιστ της Αστυνομίας, με σχετική σημείωση όπως ελεγχτεί για πιθανή κατοχή και χρήση πλαστών εγγράφων.

Οι πελάτες μας στα πλαίσια των καθηκόντων τους και καθόλα νόμιμα, απέκοψαν την εν λόγω ηλικιωμένη και την ερεύνησαν για να διαπιστωθεί το νόμιμο ή μη, των εγγράφων που είχε στην κατοχή της. Ως διαφαίνεται από τα γεγονότα, ο γιος της ηλικιωμένης ήταν παρών από την αρχή μέχρι το τέλος της όλης διαδικασίας και παράνομα και χωρίς την συγκατάθεση των πελατών μας σε ιδιωτικό/κλειστό χώρο – γραφείο της Αστυνομίας Κύπρου το οποίο βρίσκεται στο αεροδρόμιο Λάρνακας, βιντεογράφησε και/ή ηχογράφησε και/ή φωτογράφησε τις συνομιλίες και τα πρόσωπα των πελατών μας.

Ακολούθως οι πελάτες μας με έκπληξη είδαν τα πρόσωπα τους να φιγουράρουν στις προαναφερθέν εκδόσεις της εφημερίδας «ο Πολίτης», ενώ προ έκπληξη τους διαπίστωσαν ότι όχι απλώς είχαν δημοσιευτεί τα πρόσωπα τους, αλλά αναφέρονταν και τα ονοματεπώνυμα τους και ο βαθμός τους. Ενώ σε ότι αφορά την ηλικιωμένη τα στοιχεία της είχαν προστατευτεί το να αναφερθούν μονάχα τα αρχικά της.

Το κατά πόσο έπρεπε ή όχι να βγει το θέμα στην δημοσιότητα, δεν είναι κάτι που μας αφορά και δεν θα επεκταθούμε σε ότι αφορά αυτό το κομμάτι. Αυτό που μας αφορά είναι η πρόδηλη και/ή εσκεμμένη έκθεση των προσωπικών στοιχείων των πελατών μας, αφού τυχών προστασία των δεδομένων τους, δηλαδή η μη αναφορά στα ονόματα τους και να μην εκτεθούν οι φωτογραφίες τους, δεν θα αλλοίωνε την ποιότητα του ρεπορτάζ της εν λόγω εφημερίδας, αλλά αντιθέτως θα επιδείκνυε την ορθή και αναμενόμενη συμπεριφορά έναντι των πελατών μας και των οικογενειών τους.

Η οποιαδήποτε υπεράσπιση περί δημοσίου συμφέροντος, αλήθειας κ.τ.λ., υποχωρεί μπροστά στο περιεχόμενο της προαναφερόμενης παραγράφου. Δηλαδή το ελάχιστο που μπορούσαν να κάνουν οι υπάλληλοι της συγκεκριμένης εφημερίδας είναι να είχαν προστατέψει και τους δικούς μας πελάτες από την αχρεία αυτή έκθεση που έτυχαν, η οποία σε καμία περίπτωση δεν νομιμοποιείται αφού δεν είχαν δώσει τέτοια συγκατάθεση, αλλά ούτε και εμπίπτουν στα πρόσωπα τα οποία ο νόμος εξαιρεί.

Εν κατακλείδι, οι πελάτες μας με επιστολή του δικηγόρου τους κ. ΧΧΧΧΧ ημερομηνίας 20/06/2018 ζήτησαν την αφαίρεση του εν λόγω δημοσιεύματος και/ή τροποποίηση του με τρόπο που να μην τους εκθέτει, επίσης απαίτησαν και δικαιούνταν μια δημόσια συγνώμη ως ηθική υποχρέωση, εφόσον δεν έτυχαν την ίδια μεταχείριση όσον αφορά την προστασία των προσωπικών τους δεδομένων όπως έτυχε η Τουρκοκύπρια με τον γιο της.

Ο σκοπός των πελατών μας ήταν να λήξει το ζήτημα αυτό εξωδίκως και χωρίς περαιτέρω επιπλοκές, εξού και ο λόγος που στάλθηκε αρχικά η επιστολή ημερομηνίας 20/06/2018 από το Δικηγορικό μας γραφείο στην ίδια την εφημερίδα «ο Πολίτης» και δεν απευθυνθήκαμε στην Επίτροπο Προστασίας Δεδομένων. Στις 10/07/2018 λάβαμε γραπτή απάντηση από την δικηγόρο της πιο πάνω εφημερίδας στην οποία μας έλεγε ότι το περιεχόμενο της επιστολής μας απορρίπτεται.

Θα θέλαμε να γίνει διερεύνηση της εν λόγω υπόθεσης από εσάς βάση της σχετικής νομοθεσίας και αν υπάρχει παραβίαση να κινηθεί ποινική δίωξη εναντίον της εν λόγω εφημερίδας.

Να σημειωθεί ότι αναμένεται να γίνει από μέρους των πελατών μας, σχετική καταγγελία για ποινική δίωξη εναντίων του προσώπου που τους φωτογράφησε/βιντεογράφησε/ηχογράφησε σε κλειστό/ιδιωτικό χώρο χωρίς την συγκατάθεση τους κατά παράβαση της σχετικής νομοθεσίας...».

2.8 Κοινοποιήθηκε επίσης προς την Καθ' ης την καταγγελία, αντίγραφο του εν λόγω άρθρου, ως ήταν αναρτημένο στην ηλεκτρονική εφημερίδα Πολίτης την 17 Ιουνίου, 2018, με τίτλο «*Αστυνομικό καζόνι σε 70χρονη Τ/κ*».

2.9 Επισημάνθηκε δε, ότι ο διοικητικός φάκελος βρίσκεται στην διάθεση της για επιθεώρηση, ανά πάσα στιγμή.

2.10 Ακολούθως, ζητήθηκαν οι θέσεις/απόψεις της Καθ' ης την καταγγελία, επί των ισχυρισμών των Καταγγελλόντων.

2.11 Την 19 Απριλίου, 2022 απεστάλη απαντητική επιστολή της Καθ' ης την καταγγελία (μέσω δικηγόρου) εκφράζοντας έκπληξη για τη λήψη της επιστολής ημερ. 18 Απριλίου, 2022, με την οποία ενημερωνόταν για την απόφαση επανεξέτασης της υπόθεσης. Η Καθ' ης, επιφύλαξε τα δικαιώματα της να εγείρει, μεταξύ άλλων, ζητήματα δεδikaσμένου, έλλειψη αμεροληψίας και κατάχρηση εξουσίας από την Επιτροπο και ζήτησε τη διευθέτηση επιθεώρησης του διοικητικού φακέλου, έτσι ώστε να μπορέσει ακολούθως να εκθέσει τις θέσεις της προς το Γραφείο μου.

2.12 Κατόπιν γραπτής και τηλεφωνικής επικοινωνίας του Γραφείου μου με την Καθ' ης, διευθετήθηκε η επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου την 11 Μαΐου, 2022. Διευκρινίστηκε εν τω μεταξύ γραπτώς ότι πρακτική είναι να μην παραχωρούνται αντίγραφα των εγγράφων που περιέχονται εντός του διοικητικού φακέλου και ακολούθως τηλεφωνικώς ότι η πρακτική αυτή εφαρμόζεται μετά από καθοδήγηση της Νομικής Υπηρεσίας. Διευκρινίστηκε επίσης ότι θα μπορούσε, σε κάθε περίπτωση, να ληφθούν σημειώσεις επί του περιεχομένου του φακέλου. Η Καθ' ης την καταγγελία επιφύλαξε τα δικαιώματα της, επικαλούμενη ότι κάτι τέτοιο στην ουσία πρακτικά καταργεί το ίδιο το δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο.

2.13 Μετά την επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου, την 20 Μαΐου, 2022 λήφθησαν με ηλεκτρονικό μήνυμα οι θέσεις/απόψεις της Καθ' ης την καταγγελία (με επισυναπτόμενη επιστολή ημερ. 19 Μαΐου, 2022), οι οποίες συνοψίζονται ως ακολούθως:

(1) Ότι υπάρχει επιμονή της διοίκησης να επαναφέρει εκ νέου μια υπόθεση, 4 σχεδόν χρόνια μετά το παράπονο των κκ ΧΧΧΧΧ. Μετά από επιθεώρηση του φακέλου διαπιστώθηκε ότι δεν υπάρχει οποιοδήποτε νέο αίτημα από πλευράς καταγγελλόντων ή έστω επιθυμία για εξέταση εκ νέου του παραπόνου τους. Εκείνο που προκύπτει είναι μόνο η επικοινωνία του Γραφείου της Επιτροπής με τον τότε δικηγόρο τους, όπου ενημερώνεται για την απόφαση του Γραφείου για επανεξέταση της καταγγελίας τους. Ως είχαν ενημερώσει το Γραφείο της Επιτροπής με επιστολή τους ημερ. 30/10/2018, οι Καταγγέλλοντες είχαν καταχωρήσει την αγωγή ΧΧΧΧ/18 Ε. Δ. Λευκωσίας για το πιο πάνω δημοσίευμα. Η αγωγή διευθετήθηκε με την δημοσίευση κειμένου στην εφημερίδα Πολίτης και αποσύρθηκε ως διευθετημένη. Διερωτήθηκε η Καθ' ης την καταγγελία, από την στιγμή που η αγωγή διευθετήθηκε και αποσύρθηκε ως διευθετημένη και τη μη ύπαρξη στοιχείων που να δεικνύουν ότι οι Καταγγέλλοντες επιμένουν 4 χρόνια μετά, για τα κίνητρα, την ύπαρξη καλής πίστης και αμεροληψίας της διοίκησης, και κατά πόσον εγείρεται ζήτημα κατάχρησης εξουσίας. Παρέπεμψε σχετικά σε δημοσίευμα της εφημερίδας «Αλήθεια» ημερ. 16 Φεβρουαρίου, 2019 με τίτλο «*Έβαλε πρόστιμο και στον ... σύζυγο της*», το οποίο αναφερόταν στην απόφαση

της Επιτρόπου ημερ. 9 Ιανουαρίου, 2019 που στην συνέχεια ακυρώθηκε, κατά τρόπο που η ίδια επαινείται από την εφημερίδα για την επιβολή της κύρωσης, παρόλη την σχέση του συζύγου της με την εφημερίδα Πολίτης, ως επίσης και στα δημοσιεύματα της ίδιας της εφημερίδα Πολίτης ημερ. 4 Φεβρουαρίου, 2022 με τίτλο «*Άκυρη η ποινή των 10,000 ευρώ στον "ΠΟΛΙΤΗ"*», αντίγραφα των οποίων επισυνάφθηκαν στην απάντηση της.

(2) Ότι πρόκειται περί περιορισμένης δημοσίευσης, λόγω του ότι η φωτογραφία λήφθηκε σε δημόσιο χώρο, ήτοι στο αεροδρόμιο Λάρνακας κατά την άσκηση των καθηκόντων των Καταγγελλόντων ως δημόσιων λειτουργών, ήτοι αστυνομικών της Ασφάλειας του Αεροδρομίου και ανακριτών. Παρέπεμψε σχετικά στην Case of Alpha Doryforiki Tileorasi Anonymi Etairia v Greece, Application no 72562/10, ημερ. 22/5/2018.

(3) Ότι οι λόγοι που ο δημοσιογράφος επέλεξε να δημοσιοποιήσει τα ονόματα και τις φωτογραφίες των παραπονούμενων σχετίζονται:

A. Με τα περιστατικά της υπόθεσης. Αφορούν την μεταχείριση της οποίας έτυχε σύμφωνα με πληροφορίες που συνέλεξε ο δημοσιογράφος, γυναίκα μεγάλης ηλικίας, πολίτης της Κυπριακής Δημοκρατίας που ανήκει στην Τουρκοκυπριακή κοινότητα από λειτουργούς της Κυπριακής Δημοκρατίας. Μεταχείριση την οποία ο δημοσιογράφος θεώρησε εξευτελιστική, ρατσιστική και υποκινούμενη ενδεχομένως από πολιτικά ελατήρια, ενδεχομένως και παράνομη, αφού το εν λόγω άτομο (το οποίο δεν μιλούσε ούτε ελληνικά ούτε αγγλικά και ως εκ τούτου η συνεννόηση μαζί της γινόταν μέσω του γιου της στα αγγλικά) κρατήθηκε στο αεροδρόμιο για αρκετό χρόνο, μεταφέρθηκε στο ΤΑΕ Λάρνακας, ερευνήθηκαν οι αποσκευές του, χωρίς σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο να του δοθούν ικανοποιητικές ή οποιοσδήποτε εξηγήσεις και εν τέλει αφέθηκε ελεύθερο. Γι' αυτό και δεν είναι τυχαίο ότι το παράπονο δεν αφορά ισχυρισμό των παραπονουμένων ότι τα γεγονότα της υπόθεσης δεν έχουν καταγραφεί ορθά, αλλά μόνο για την δημοσιοποίηση των ονομάτων και των φωτογραφιών τους. Σύμφωνα δε με πληροφορίες του συντάκτη, το όνομα της εν λόγω γυναίκας εμφανιζόταν ως ύποπτο να έχει στην κατοχή του πλαστά έγγραφα/πλαστή ταυτότητα. Η πιο πάνω μεταχείριση έλαβε χώρα παρόλο που όπως διαπιστώθηκε από την ασφάλεια του αεροδρομίου, η ταυτότητα της γυναίκας ήταν γνήσια, είχε εκδοθεί το 2016 και ήταν νέου τύπου.

B. Με τις πληροφορίες του συντάκτη ότι υπήρξε καθυστέρηση στην επικοινωνία μεταξύ του ΤΑΕ Λάρνακας και αστυνομίας Αεροδρομίου, με αποτέλεσμα οι αστυνομικοί του ΤΑΕ να φτάσουν στο αεροδρόμιο για έλεγχο της τουρκοκύπριας μία ώρα μετά την άφιξη της στην Κύπρο. Επίσης, ενώ οι Αστυνομικοί του ΤΑΕ είχαν επαληθεύσει ότι η ταυτότητα της ήταν γνήσια, εντούτοις επέμεναν να την μεταφέρουν στον αστυνομικό σταθμό Λάρνακας προς περαιτέρω εξακρίβωση στοιχείων. Έλεγξαν τις αποσκευές της υποστηρίζοντας ότι έψαχναν πλαστά ταξιδιωτικά έγγραφα. Έλεγξαν επίσης τις αποσκευές του γιου της που ταξίδευε μαζί της. Ενώ επιβεβαιώθηκε ότι η τουρκοκύπρια δεν ελεγχόταν για ο,τιδήποτε, οι αστυνομικοί του ΤΑΕ της πρότειναν αν ήθελε, να δώσει δείγμα DNA. Μιλούσαν απαξιωτικά μπροστά στην ίδια και τον γιο της χαρακτηρίζοντας τους «κοτζιάκαρη» και «δείστιρο τουρκοκύπριο».

Γ. Με πληροφορίες της εφημερίδας για παρόμοια συμπεριφορά στο αεροδρόμιο Λάρνακας που έτυχε σε ένα από τους γιους της πιο πάνω γυναίκας το 2011. Ο εν λόγω τουρκοκύπριος υπέβαλε μάλιστα παράπονο στην Επίτροπο Διοικήσεως, τον Αύγουστο του 2011, το οποίο απαντήθηκε το 2017. Σύμφωνα με αυτήν, ο Αρχηγός Αστυνομίας απάντησε ότι ο έλεγχος στον οποίο είχε υποβληθεί ήταν λόγω του γεγονότος ότι υπήρχαν ενδείξεις ότι η ταυτότητα του ήταν πλαστή. Σε ότι αφορά το παράπονο του για την γενικότερη μεταχείριση την οποία υπέστη, η Επίτροπος Διοικήσεως ανέφερε ότι ο Αρχηγός Αστυνομίας αρνήθηκε να απαντήσει. Όσα αφορούν το συμβάν αυτό δημοσιεύτηκαν στην εφημερίδα Πολίτης στις 18/6/2018. Αντίγραφο, του δημοσιεύματος και της απάντησης της Επιτρόπου Διοικήσεως, κοινοποιήθηκαν στο Γραφείο μου.

Δ. Με το ότι ο δημοσιογράφος προτού προβεί στην δημοσίευση του σχετικού κειμένου, έθεσε το ζήτημα υπόψιν του Εκπροσώπου Τύπου της Αστυνομίας και ζήτησε τις απόψεις του, χωρίς όμως να λάβει απάντηση. Προσπάθησε επίσης να επικοινωνήσει τηλεφωνικώς μαζί του, χωρίς αποτέλεσμα. Αντίγραφο του ηλεκτρονικού μηνύματος κοινοποιήθηκε στο Γραφείο μου.

Ε. Με το ότι η Αστυνομία αρνήθηκε δύο φορές να απαντήσει, πρώτα στην Επίτροπο Διοικήσεως και μετά στον δημοσιογράφο, για την ίδια συμπεριφορά που έτυχαν 2 μέλη της ίδιας οικογένειας, πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας, τουρκοκύπριοι. Εύλογα μπορεί να ισχυριστεί κανείς αδιαφορία από μέρους τους, αλλά και να διερωτηθεί το εξής: αφού μετά το συμβάν με τον γιο της από το 2011, κατά το οποίο δεν προέκυψε ότι δεν υπήρξαν έγγραφα πλαστά, γιατί η ίδια οικογένεια να συνεχίζει να ταλαιπωρείται από τις αρχές για το ίδιο θέμα 7 χρόνια μετά, ιδίως μάλιστα αφού η ταυτότητα της γυναίκας όπως οι ίδιοι οι αστυνομικοί διαπίστωσαν ήταν νέου τύπου. Επίσης εύλογα μπορεί να θεωρήσει κανείς ότι αποτέλεσμα αυτής ακριβώς της στάσης από την Αστυνομία, είναι η συγκάλυψη των όποιων ευθυνών για αυθαίρετη συμπεριφορά απέναντι σε πρόσωπα με βάση την εθνική καταγωγή τους.

ΣΤ. Με το ότι ο δημοσιογράφος προσπαθώντας να ευαισθητοποιήσει τους αρμόδιους για το πιο πάνω συμβάν, θεώρησε ότι απλή αναφορά σε αυτό χωρίς τα ονόματα των λειτουργών που χειρίστηκαν το θέμα, δεν θα είχε οποιοδήποτε έμπρακτο αποτέλεσμα και επιπλέον ενδεχομένως θα δίδοταν η εντύπωση ότι ασκείται η κριτική ισοπεδωτικά προς όλους τους λειτουργούς της ασφάλειας του αεροδρομίου και της αστυνομίας εν γένει, κάτι που δεν θα ήταν δίκαιο. Επιπλέον έμμεσα ήθελε να κακίσει την στάση της Αστυνομίας για την άρνηση της να τοποθετηθεί επίσημα σε αυτό το συμβάν.

Ζ. Με το να καταδείξει ότι οι αρχές και το κράτος δεν είναι ένας απρόσωπος και ανώνυμος μηχανισμός, αλλά αποτελείται από λειτουργούς που είναι αυτόνομα άτομα και φέρουν προσωπικά ευθύνη για τον τρόπο που συμπεριφέρονται σε πολίτες και κυρίως ασκούν εξουσίες εκ μέρους του Κράτους. Επίσης ότι αυτοί οι λειτουργοί δεν μπορούν να κρύβονται βολικά πίσω από την ανωνυμία που προσφέρει η ιδιότητα του δημόσιου λειτουργού/του δημόσιου υπαλλήλου και είτε να παραβιάζουν τους νόμους είτε να συμπεριφέρονται καταχρηστικά, αλλά οφείλουν να ενεργούν με υπευθυνότητα και να ασκούν τα καθήκοντα τους σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής διοίκησης.

Η. Με το ότι ο δημοσιογράφος ήθελε να εγείρει με έντονο τρόπο ακόμα ένα συμβάν που άπτεται δυσμενή διάκριση σε βάρος ενός πολίτη στην βάση της εθνικής

καταγωγής της και ρατσιστική συμπεριφορά από κρατικούς αξιωματούχους, όπως είναι και τα άτομα της ασφάλειας του αεροδρομίου και τα μέλη της Αστυνομίας εν γένει. Άλλωστε καλό είναι να έχουμε υπόψιν μας ότι στις ετήσιες εκθέσεις της Κομισιόν για τις διακρίσεις και τις ρατσιστικές συμπεριφορές στην Κύπρο, είναι επαναλαμβανόμενη η διαπίστωση ότι το άλυτο κυπριακό πρόβλημα είναι πηγή συνεχόμενων εθνοτικών διακρίσεων, ειδικά σε σχέση με τους τουρκοκύπριους.

(4) Σύμφωνα δε με την θέση της Καθ' ης την καταγγελία, οι Καταγγέλλοντες δεν έχουν υποστεί οποιαδήποτε ζημιά.

(5) Αναφέρθηκε επίσης ότι δεν υπήρξε οποιαδήποτε κακοπιστία ή δόλος από πλευράς της Καθ' ης την καταγγελία, εξ ου και προχώρησε με την διευθέτηση της αγωγής XXXX/18¹ Ε. Δ. Λευκωσίας.

(6) Τέλος, αναφέρθηκε ότι το δημοσίευμα δεν βρίσκεται πλέον στο διαδίκτυο.

2.14 Την 30 Ιουνίου, 2022 το Γραφείο μου απέστειλε επιστολή προς τους Καταγγέλλοντες, ζητώντας όπως επιβεβαιώσουν την απεικόνιση του προσώπου τους επί του δημοσιεύματος και τα δεδομένα προσωπικού τους χαρακτήρα που εντοπίζονται. Τέθηκε επίσης υπόψιν τους ότι η Καθ' ης την Καταγγελία αναφέρθηκε σε μεταξύ τους Αγωγή υπ' αριθμό XXXX/2018, η οποία έχει διευθετηθεί με την δημοσίευση κειμένου στην εφημερίδα Πολίτης και έχει ακολούθως αποσυρθεί, ως διευθετηθείσα. Ζητήθηκε από τους Καταγγέλλοντες όπως ενημερώσουν το Γραφείο μου για την ημερομηνία διευθέτησης, για το εάν το αντικείμενο της Αγωγής αφορούσε θέμα δυσφήμισης ή θέμα αποζημιώσεων για παραβίαση δεδομένων προσωπικού τους χαρακτήρα και στην περίπτωση που υπήρχε αντίγραφο του κλητηρίου εντάλματος ή/και του πρακτικού διευθέτησης της Αγωγής, όπως αυτό μου κοινοποιηθεί.

2.15 Ο κ. XXXX απάντησε την 6 Ιουλίου, 2022 επιβεβαιώνοντας ότι στο δημοσίευμα γίνεται αναφορά προς το πρόσωπο του χρησιμοποιώντας το επίθετο του «XXXX» και το αρχικό γράμμα του μικρού του ονόματος, δηλαδή το «X». Περαιτέρω διευκρίνισε ότι η ιδιότητα που είχε στο αεροδρόμιο ήταν XXXX στο Κέντρο Ελέγχου Διαβατηρίων, αντί ασφάλεια αεροδρομίου ως αναφέρεται. Επισύναψε αντίγραφο της δεύτερης φωτογραφίας του δημοσιεύματος ημερ. 17 Ιουνίου, 2018, κυκλώνοντας το εικονιζόμενο πρόσωπο στο κέντρο της φωτογραφίας, ως το δικό του. Διευκρίνισε επίσης ότι δεν είχαν αξιώσει οποιαδήποτε αποζημίωση λόγω της ενημέρωσης που είχαν λάβει από τον δικηγόρο τους ότι το Γραφείο μας είχε διαπιστώσει ποινικά αδικήματα όσον αφορά στην παραβίαση προσωπικών δεδομένων επιβάλλοντας στην Καθ' ης την καταγγελία πρόστιμο €10.000. Ως εκ τούτου δεν αξίωσαν οποιοδήποτε ποσό ως αποζημίωση γιατί θεώρησαν ότι η Καθ' ης υπέστη τις συνέπειες του Νόμου. Συμφώνησαν με την Καθ' ης όπως προβεί σε απολογητική ανακοίνωση σε στήλη της έντυπης μορφής της εφημερίδας και κατεβάσει το σχετικό διαδικτυακό δημοσίευμα, τα οποία η Καθ' ης έχει κάνει. Αυτό συμφωνήθηκε αφού είχε μείνει ικανοποιημένος από την ποινή του Γραφείου μου. Δεν έλαβε κλήση, ούτε ενημερώθηκε ότι η υπόθεση αποσύρθηκε και η εφημερίδα ουδέποτε αναγκάστηκε να πληρώσει το πρόστιμο.

¹ Προφανώς αφορά σε τυπογραφικό λάθος, αφού αρχικά η Καθ' ης την καταγγελία αναφέρθηκε σε Αγωγή υπ' αριθμό XXXX/18.

Παρακάλεσε όπως εάν το Γραφείο μου συνεχίζει να πιστεύει ότι η εφημερίδα διέπραξε «ποινικά» αδικήματα και από την στιγμή που δεν κλήθηκαν να πληρώσουν το τεράστιο σφάλμα τους, να ολοκληρώσει την υπόθεση της επανεξέτασης, καθότι δεν συμφώνησε ποτέ στην απόσυρση της.

2.16 Ο κ. ΧΧΧΧ απάντησε την 19 Ιουλίου, 2022, επιβεβαιώνοντας ότι το πρόσωπο του απεικονίζεται και στις δύο φωτογραφίες του δημοσιεύματος (αξιωματικός στα αριστερά). Δεν αναφέρεται το όνομα και ο βαθμός του. Το θέμα το είχε χειριστεί ο δικηγόρος τους ο οποίος τους είχε ενημερώσει ότι το Γραφείο μου θα επέβαλλε πρόστιμο €10.000 στην Καθ' ης την καταγγελία και ότι η Καθ' ης συμφώνησε προφορικά ότι θα δημοσίευε απολογία, πράγμα που έγινε. Με τα πιο πάνω γεγονότα, ήταν ικανοποιημένοι και δεν προχώρησαν σε οποιαδήποτε άλλη Αγωγή για αποζημιώσεις. Δεν είχαν κλητευθεί από το Δικαστήριο. Εάν η Καθ' ης αρνείται να πληρώσει το πρόστιμο που της είχε επιβληθεί από το Γραφείο μου, τότε συνεχίζουν να έχουν παράπονο για τη δημοσίευση των προσώπων τους στην εφημερίδα.

2.17 Την 29 Σεπτεμβρίου, 2022 στάληκε επιστολή στην Καθ' ης την καταγγελία, όπου της ζητείτο για σκοπούς τεκμηρίωσης των θέσεων της να προσκομίσει αντίγραφο πρακτικού Δικαστηρίου της διευθέτησης της Αγωγής και το κείμενο που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «Πολίτης». Σημειώσαμε δε, ότι εντοπίσαμε σε προγενέστερη επιστολή της να αναφέρεται σε Αγωγή υπ' αριθμό ΧΧΧΧ/18, ενώ σε μεταγενέστερη επιστολή της σε Αγωγή υπ' αριθμό ΧΧΧΧ/18.

2.18 Η Καθ' ης την καταγγελία διευκρίνισε την 30 Σεπτεμβρίου, 2022 ότι η ορθή αναφορά είναι Αγωγή υπ' αριθμό ΧΧΧΧ/18. Εκ παραδρομής γράφτηκε ο αριθμός ΧΧΧΧ/18. Η εν λόγω Αγωγή διευθετήθηκε κατόπιν συμφωνίας με την άλλη πλευρά. Δημοσιεύθηκε σχετικό κείμενο, το οποίο προσκομίστηκε, την 9 Απριλίου 2019 και την 30 Μαΐου, 2019 η Αγωγή αποσύρθηκε από τους δικηγόρους των Εναγόντων ανεπιφύλακτα. Πρακτικό του Δικαστηρίου δεν θεωρήθηκε αναγκαίο να ζητηθεί και επομένως δεν υπάρχει διαθέσιμο.

2.19 Την 6 Οκτωβρίου, 2022, μετά που έλαβα υπόψιν τα ενώπιον μου, μέχρι εκείνης της στιγμής, δεδομένα και αφού προέβηκα σε στάθμιση μεταξύ του δικαιώματος πληροφόρησης της κοινής γνώμης και της ελευθερίας του τύπου έναντι του δικαιώματος προστασίας των προσωπικών δεδομένων των παραπονούμενων, εξέδωσα εκ πρώτης όψεως απόφαση με την οποία εντόπισα παραβίαση των διατάξεων των **άρθρων 5(1)(γ) και 6(1)(στ) του Κανονισμού**. Ακολούθως, στα πλαίσια των εξουσιών που μου παρέχει το **Άρθρο 58(4) του Κανονισμού** όπου, μεταξύ άλλων, προβλέπει ότι, η άσκηση εκ μέρους εποπτικής αρχής των εξουσιών της υπόκειται στις δέουσες εγγυήσεις, περιλαμβανομένης της προσήκουσας διαδικασίας που προβλέπει το δίκαιο του Κράτους Μέλους και στα πλαίσια του δικαιώματος ακρόασης που παρέχει το **άρθρο 43** του περί των Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου του 1999, **Νόμος 158(Ι)/1999**, όπως τροποποιήθηκε, κάλεσα την Καθ' ης την καταγγελία όπως αναφέρει **για ποιους λόγους πιστεύει ότι δεν πρέπει να επιβληθεί οποιοδήποτε διορθωτικό μέτρο ή διοικητική κύρωση (πέραν της υφιστάμενης απόσυρσης του διαδικτυακού δημοσιεύματος και σχετικής δημόσιας απολογίας) εντός 4 εβδομάδων** από την λήψη της εν λόγω απόφασης. Ζήτησα περαιτέρω, όπως με πληροφορήσει για τον κύκλο εργασιών της, για το προηγούμενο οικονομικό έτος.

2.20 Η Καθ' ης την καταγγελία έδωσε τις δικές της θέσεις την 21 Οκτωβρίου, 2022, αναφέροντας, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

2.20.1 Επιφυλάσσει τα δικαιώματα της να προσβάλει στο αρμόδιο Δικαστήριο την εκ πρώτης όψεως απόφαση με την οποία κατέληξα ότι υπάρχουν παραβιάσεις των διατάξεων των άρθρων 5(1)(γ) και 6(1)(στ) του Κανονισμού, μεταξύ άλλων και ως λανθασμένα και/ή συνεπεία κακής άσκησης της διακριτικής μου εξουσίας κατά την εξισορρόπηση των δικαιωμάτων των παραπονουμένων με το δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης του δημοσιογράφου και των ιδιοκτητών της εφημερίδας Πολίτης, το οποίο κατοχυρώνεται από το άρθρο 10 της ΕΣΔΑ και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2.20.2 Επαναλαμβάνει τα όσα αναφέρονται στις επιστολές της ημερ. 19 Απριλίου, 2022 και 19 Μαΐου, 2022, για τα οποία επίσης επιφυλάσσει τα δικαιώματα της να τα επικαλεστεί στο αρμόδιο Δικαστήριο, ως λόγους για τους οποίους η απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί.

2.20.3 Επιφυλάσσει τα δικαιώματα της να προσβάλει την εκ πρώτης όψεως απόφαση στο αρμόδιο Δικαστήριο λόγω και της παραβίασης του άρθρου 6(1) της ΕΣΔΑ, του άρθρου 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 43 του Ν.158(1)/99, σε σχέση με το δικαίωμα της σε δίκαιη δίκη και προηγούμενη ακρόαση εφόσον σύμφωνα με τα όσα αναφέρθηκαν στην εκ πρώτης όψεως απόφαση, μετά την αποστολή επιστολής από την Καθ' ης την καταγγελία ημερ. 19 Μαΐου, 2022, ακολούθησαν νέα διαβήματα από το Γραφείο μου, όπως εκ νέου επικοινωνία με τους παραπονούμενους και λήψη νέων ισχυρισμών και/ή εγγράφων από αυτούς, που αφορούν την ουσία της υπόθεσης, για τα οποία ουδέποτε ενημερώθηκε η Καθ' ης και ουδέποτε κλήθηκε να τοποθετηθεί επί αυτών των ισχυρισμών, πριν την έκδοση της εκ πρώτης όψεως απόφασης. Και τούτο παρόλο που στο ενδιάμεσο διάστημα και συγκεκριμένα στις 29 Σεπτεμβρίου, 2022 στάληκε επιστολή προς την Καθ' ης με την οποία ζητούσα όπως προσκομιστεί αντίγραφο πρακτικού του Δικαστηρίου σε σχέση με τη διευθέτηση της Αγωγής 2545/18 Ε.Δ. Λευκωσίας και αντίγραφο της δημοσίευσης της απολογίας.

2.20.4 Τέλος, η Καθ' ης την καταγγελία, ανέφερε ότι άνευ βλάβης των πιο πάνω και επί της ουσίας, εκ παραδρομής δεν ανέφερε ότι η διευθέτηση της Αγωγής ΧΧΧΧ/18 Ε. Δ. Λευκωσίας περιελάμβανε και την καταβολή ποσού €500 και ΦΠΑ στους δικηγόρους των παραπονουμένων. Εσώκλεισε, προς υποστήριξη της θέσης της, αντίγραφο απόδειξης πληρωμής και επανέλαβε την επιφύλαξη της σε σχέση τα δικαιώματα της.

3. Νομική Πτυχή

3.1 Σύμφωνα με το **Άρθρο 57(1)(στ)** του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, το Γραφείο της Επιτρόπου Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα καθηκόντως χειρίζεται καταγγελίες που υποβάλλονται από υποκείμενα των δεδομένων, ενώ σύμφωνα με το **Άρθρο 57(1)(α)** παρακολουθεί και επιβάλλει την εφαρμογή του Κανονισμού.

3.2. Στο **άρθρο 4(1)** του Κανονισμού αναφέρεται ότι «*δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα*»: είναι «*κάθε πληροφορία που αφορά ταυτοποιημένο ή ταυτοποιήσιμο*

φυσικό πρόσωπο («υποκείμενο των δεδομένων»): το ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο είναι εκείνο του οποίου η ταυτότητα μπορεί να εξακριβωθεί, άμεσα ή έμμεσα, ιδίως μέσω αναφοράς σε αναγνωριστικό στοιχείο ταυτότητας, όπως όνομα, σε αριθμό ταυτότητας, σε δεδομένα θέσης, σε επιγραμμικό αναγνωριστικό ταυτότητας ή σε έναν ή περισσότερους παράγοντες που προσιδιάζουν στη σωματική, φυσιολογική, γενετική, ψυχολογική, οικονομική, πολιτιστική ή κοινωνική ταυτότητα του εν λόγω φυσικού προσώπου»

3.3 Υπεύθυνος επεξεργασίας είναι «το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, η δημόσια αρχή, η υπηρεσία ή άλλος φορέας που, μόνα ή από κοινού με άλλα, καθορίζουν τους σκοπούς και τον τρόπο της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα...» (**Άρθρο 4(7)** του Κανονισμού), ενώ πράξη επεξεργασίας είναι «κάθε πράξη ή σειρά πράξεων που πραγματοποιείται με ή χωρίς τη χρήση αυτοματοποιημένων μέσων, σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ή σε σύνολα δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως η συλλογή, η καταχώριση, η οργάνωση, η διάρθρωση, η αποθήκευση, η προσαρμογή ή η μεταβολή, η ανάκτηση, η αναζήτηση πληροφοριών, η χρήση, η κοινολόγηση με διαβίβαση, η διάδοση ή κάθε άλλη μορφή διάθεσης, η συσχέτιση ή ο συνδυασμός, ο περιορισμός, η διαγραφή ή η καταστροφή» (**Άρθρο 4(2)** του Κανονισμού).

3.4 Σύμφωνα με το **Άρθρο 5(1)(γ)** του Κανονισμού, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα οποία επεξεργάζεται υπεύθυνος επεξεργασίας, **πρέπει να «είναι κατάλληλα, συναφή και περιορίζονται στο αναγκαίο για τους σκοπούς για τους οποίους υποβάλλονται σε επεξεργασία («ελαχιστοποίηση των δεδομένων»)**. Περαιτέρω, μια επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, προκειμένου να μπορεί να χαρακτηριστεί ως σύννομη, πρέπει να πληρεί τουλάχιστο μία εκ των προϋποθέσεων του **Άρθρου 6** του Κανονισμού (π.χ. συγκατάθεση (6(1)(α)), απαραίτητη για εκτέλεση σύμβασης (6(1)(β)), για συμμόρφωση με έννομη υποχρέωση (6(1)(γ)), για την εκπλήρωση καθήκοντος που εκτελείται προς το δημόσιο συμφέρον ή κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας (6(1)(ε)), για σκοπούς έννομων συμφερόντων που επιδιώκει ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή τρίτος, εκτός εάν έναντι των συμφερόντων αυτών υπερισχύει το συμφέρον ή τα θεμελιώδη δικαιώματα και οι ελευθερίες του υποκειμένου των δεδομένων που επιβάλλουν την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (βλ. Άρθρο 6(1)(στ)), κλπ.

3.5 Το **Άρθρο 14**, προβλέπει την ενημέρωση του υποκειμένου των δεδομένων, όταν τα δεδομένα προσωπικού του χαρακτήρα δεν έχουν συλλεγεί από το ίδιο. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας παρέχει στο υποκείμενο των δεδομένων, μεταξύ άλλων, πληροφορίες σε σχέση με τους σκοπούς της επεξεργασίας για τους οποίους προορίζονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και τη νομική βάση για την επεξεργασία, τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εάν η νομική βάση είναι το έννομο συμφέρον, τα έννομα συμφέροντα που επιδιώκονται, τα δικαιώματα του, κλπ.

3.6 Περαιτέρω, σύμφωνα με το **Άρθρο 85** του Κανονισμού τα κράτη μέλη θα πρέπει να συμβιβάζουν το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δυνάμει του παρόντος κανονισμού με το δικαίωμα στην ελευθερία της έκφρασης και πληροφόρησης, συμπεριλαμβανομένης, μεταξύ άλλων, της επεξεργασίας για δημοσιογραφικούς σκοπούς.

3.7 Σχετική πρόνοια έχει ενταχθεί στον ημεδαπό Νόμο περί της Προστασίας των Φυσικών Προσώπων Έναντι της Επεξεργασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και της Ελεύθερης Κυκλοφορίας των Δεδομένων Αυτών Νόμου του 2018, **N.125(I)/2018**, όπου προβλέπει ότι:

*«29. 1. Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν ποινικές καταδίκες και αδικήματα η οποία διενεργείται για δημοσιογραφικούς ή ακαδημαϊκούς σκοπούς ή για σκοπούς καλλιτεχνικής ή λογοτεχνικής έκφρασης είναι νόμιμη, **νοούμενου ότι οι σκοποί αυτοί είναι ανάλογοι προς τον επιδιωκόμενο στόχο** και σέβονται την ουσία των δικαιωμάτων όπως αυτά καθορίζονται στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Χάρτης), στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Θεμελιωδών Ελευθεριών (ΕΣΔΑ), η οποία έχει κυρωθεί με τον περί της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως διά την προάσπισιν των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Κυρωτικό) Νόμο, και στο Μέρος II του Συντάγματος.*

(2) Οι διατάξεις των άρθρων 14 και 15 του Κανονισμού εφαρμόζονται στον βαθμό που δεν επηρεάζουν το δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης και πληροφόρησης και το δημοσιογραφικό απόρρητο.».

3.8 Το δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης θεμελιώνεται από το Άρθρο 10 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου του Συμβουλίου της Ευρώπης (ΕΣΔΑ), το Άρθρο 11 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων την Ευρωπαϊκής Ένωσης και το Άρθρο 19 του Συντάγματος. Το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής θεμελιώνεται από το Άρθρο 8 της Σύμβασης, το Άρθρο 7 του Χάρτη και το Άρθρο 15 του Συντάγματος, ενώ το δικαίωμα της προστασίας των προσωπικών δεδομένων θεμελιώνεται από το Άρθρο 8 του Χάρτη. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου έχει κρίνει σε σχέση με τη διάταξη του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ ότι η προστασία της «ιδιωτικής ζωής» που θεμελιώνεται στο άρθρο αυτό, δεν εξαιρεί την επαγγελματική ζωή των εργαζομένων και δεν περιορίζεται στη ζωή εντός του τόπου κατοικίας.

3.9 Σχετική με την ανάγκη εξισορρόπησης μεταξύ του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή και της ενημέρωσης του κοινού, είναι η **Απόφαση αρ. 43/2007** της Ελληνικής Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα όπου μεταξύ άλλων, αναφέρει και τα ακόλουθα:

*«Πρέπει, δηλαδή, να γίνεται μία ad hoc στάθμιση των αντιτιθέμενων συμφερόντων κατά τις αρχές της πρακτικής αρμονίας και της αναλογικής εξισορρόπησης των ... δικαιωμάτων, εφαρμόζοντας και την αρχή της αναλογικότητας ... με τέτοιο τρόπο ώστε τα προστατευόμενα αγαθά (ελευθερία της πληροφόρησης και δικαίωμα των πολιτών στην πληροφόρηση ... και δικαίωμα στην προσωπικότητα και στην προστασία του ιδιωτικού βίου και δικαίωμα του πληροφοριακού αυτοκαθορισμού) να διατηρήσουν την κανονιστική τους εμβέλεια (βλ. Α. Γέροντα, Η προστασία του πολίτη από την ηλεκτρονική επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, Εκδ. Αντ. Σάκκουλα, Αθήνα 2002, σ. 209). **Η κρίση αν η συγκεκριμένη επεξεργασία ασκήθηκε νόμιμα ή αν, αντίθετα, παραβιάστηκε το δικαίωμα της πληροφοριακής αυτοδιάθεσης των θιγόμενων προσώπων και της ιδιωτικής ζωής, υπακούει τόσο στο κριτήριο κατά πόσο η επεξεργασία αυτή εξυπηρέτησε το συμφέρον της πληροφόρησης της κοινής γνώμης, όσο και στο κατά πόσο η εξεταζόμενη προσβολή ήταν στο πλαίσιο της***

αρχής της αναλογικότητας αναγκαία για την άσκηση του δικαιώματος πληροφόρησης (βλ. υπ' αριθμ. 100/31.1.2000 απόφαση της Αρχής, σελ. 7).».

«Η αρχή της στάθμισης γίνεται δεκτή από την πάγια νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ), σύμφωνα με την οποία τα ΜΜΕ έχουν κατά το άρθρο 10 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), που κυρώθηκε με το ν.δ. 53/1974, καθήκον να ενημερώνουν το κοινό για υποθέσεις και θέματα γενικού ενδιαφέροντος και αντίστοιχα το κοινό έχει δικαίωμα να ενημερώνεται για τα ζητήματα αυτά. Ειδικά εφόσον πρόκειται για πρόσωπα της δημόσιας ζωής ή θέματα δημοσίου ενδιαφέροντος, η ανάγκη ενημέρωσης του κοινού είναι εντονότερη. Για το λόγο αυτό το ΕΔΔΑ αναγνωρίζει το ρόλο των δημοσιογράφων ως δημόσιων φρουρών ("public watchdogs"), ήτοι την ελεγκτική λειτουργία του Τύπου, η οποία καλύπτει τη δυνατότητά του να στηλιτεύει τα κακώς κείμενα με τη δημοσιοποίηση και δημόσια κριτική της. Οι ασκούντες δημόσιο λειτουργήμα, της οι δικαστές, δεν δύνανται να εκφύγουν του δημοσιογραφικού ελέγχου και της άσκησης οξείας κριτικής, προκειμένου η κοινή γνώμη να βεβαιωθεί ότι, μεταξύ των άλλων, οι δικαστές ανταποκρίνονται στα δημόσια καθήκοντά της και το σκοπό της αποστολής της. Και ναι μεν ο τύπος αποτελεί ένα από τα μέσα που διαθέτει η δημόσια γνώμη για να διαπιστώνει ότι οι δικαστές ασκούν ευόρκως τα υψηλά της καθήκοντα, **αλλά το άρθρο 10 ΕΣΔΑ δεν εγγυάται απεριόριστη ελευθερία του τύπου, ακόμη κι όταν πρόκειται για τη δημοσίευση σοβαρών ζητημάτων δημοσίου ενδιαφέροντος. Η παραγρ. 2 προβλέπει ότι η άσκηση της της ελευθερίας συνεφέλκεται υποχρεώσεις και ευθύνες που ισχύουν και για τον τύπο.**».

3.10 Επιπρόσθετα, ο Κώδικας Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας αναφέρει τα εξής:

«3. ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΖΩΗ

Η υπόληψη και η ιδιωτική ζωή κάθε προσώπου τυγχάνουν σεβασμού και δεν αποκαλύπτονται στοιχεία προσωπικού χαρακτήρα. Παρεμβάσεις και έρευνες στην ιδιωτική ζωή προσώπων, χωρίς τη συγκατάθεσή τους, περιλαμβανομένης της λήψης φωτογραφιών προσώπων ή και κινηματογράφησης ή μαγνητοφώνησης ήχων χωρίς τη γνώση ή συγκατάθεσή τους - εκτός εάν εμπλέκονται σε γεγονότα ή καταστάσεις που συνιστούν είδηση γενικότερου ενδιαφέροντος- σε ιδιωτική περιουσία ή και αλλού, καθώς και **η εξασφάλιση πληροφοριών με μηχανισμούς υποκλοπής ή μακράς φωτογράφησης είναι γενικά απαράδεκτες, η δε δημοσιοποίησή τους μπορεί να δικαιολογηθεί μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις και αποκλειστικά προς το δημόσιο συμφέρον.**

Τα ΜΜΕ και οι λειτουργοί τους δεν προβαίνουν σε ανοίκειες προσωπικές επιθέσεις και υβριστικούς και προσβλητικούς χαρακτηρισμούς που διασύρουν την τιμή και υπόληψη.».

«9. ΤΕΚΜΗΡΙΟ ΑΘΩΟΤΗΤΑΣ

Οι λειτουργοί σέβονται πλήρως την αρχή ότι ο ύποπτος ή κατηγορούμενος για διάπραξη αδικήματος είναι αθώος μέχρις αποδείξεως του αντιθέτου κατόπιν νόμιμης διαδικασίας και συνεπώς αποφεύγουν να δημοσιοποιήσουν ο,τιδήποτε το οποίο να οδηγεί σε συμπεράσματα ως προς την ενοχή ή αθωότητα του υπόπτου ή/και κατηγορουμένου ή τείνει να τον διασύρει ή διαπομπεύσει.».

«15. ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ

Στον παρόντα Κώδικα, περιπτώσεις οι οποίες κατ' επίκληση του δημοσίου συμφέροντος δικαιολογούν παρέκκλιση από τον κανόνα, είναι κυρίως οι ακόλουθες:

- (α) Υποβοήθηση ανίχνευσης ή αποκάλυψη εγκλήματος.
- (β) Προστασία της δημόσιας ασφάλειας ή υγείας.
- (γ) Προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

(δ) *Παρεμπόδιση παραπλάνησης του κοινού ως αποτέλεσμα πράξεων ή δηλώσεων ατόμων ή οργανισμών.*».

3.11 Με βάση νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ) που αφορά στο δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, που κατοχυρώνεται από το Άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και το Άρθρο 15 του Συντάγματος, σε τέτοιες φύσεως υποθέσεις, θα πρέπει να εξετάζεται κατά πόσο το συμβάν (α) έλαβε χώρα σε δημόσιο ή ιδιωτικό χώρο, (β) αν αφορά σε δημόσιο πρόσωπο ή λειτουργό ή σε απλό ιδιώτη και (γ) σε περίπτωση που δημοσιεύονται κάποιες πληροφορίες, αν το δημόσιο ενδιαφέρον για τη συγκεκριμένη δημοσίευση υπερτερεί του δικαιώματος προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής των προσώπων στα οποία αφορά η δημοσίευση.

3.12 Σχετική νομολογία επί του θέματος εκτίθεται στην υπόθεση στην οποία παρέπεμψε και η Καθ' ης την Καταγγελία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, **Alpha Doryforiki Tileorasi Anonymi Etairia v. Greece** (Application no. 72562/10), Απόφαση ημερ. 22 Μαΐου, 2018, η οποία αφορούσε στην δημοσιοποίηση τριών διαφορετικών βίντεο που είχαν μαγνητοσκοπηθεί με κρυφή κάμερα και παρουσιαστεί στην τηλεοπτική εκπομπή «Ζούγκλα». Στα βίντεο απεικονιζόταν συγκεκριμένος πολιτικός, μέλος της κοινοβουλευτικής επιτροπής, να εισέρχεται σε στοά τυχερών παιχνιδιών και να χρησιμοποιεί δύο μηχανές παιγνίων. Σε δεύτερο βίντεο απεικονιζόταν η συνάντηση που είχε το πολιτικό πρόσωπο με συνεργάτες της εκπομπής, στην διάρκεια της οποίας του αποκαλύπτετο το πρώτο βίντεο, ενώ στο τρίτο βίντεο εμφανιζόταν η συνάντηση που είχε το πολιτικό πρόσωπο με τον Μ.Τ. στο γραφείο του δευτέρου. Τα βίντεο προβλήθηκαν και σε δεύτερη τηλεοπτική εκπομπή με τον τίτλο «Κίτρινος Τύπος». Σε σχέση με την υφιστάμενη νομολογία, επαναλήφθηκαν τα ακόλουθα:

*“46. The Court reiterates that the outcome of the application should not, in theory, vary according to whether it has been lodged with the Court under Article 8 of the Convention by the person who was the subject of the news report, or under Article 10 by the publisher. Indeed, **as a matter of principle these rights deserve equal respect** (see *Von Hannover* (no. 2), cited above, § 106). Accordingly, the margin of appreciation should in theory be the same in both cases.*

*47. The Court has identified, in so far as relevant to the present case, the following criteria within the context of balancing competing rights: the contribution to a debate of public interest; the degree to which the person affected is well-known; the subject of the news report; the method of obtaining the information and its veracity; the prior conduct of the person concerned; the content, form and consequences of the publication; and the severity of the sanction imposed (see *Couderc and Hachette Filipacchi Associés*, cited above, § 93; *Axel Springer AG v. Germany [GC]*, no. 39954/08, §§ 90-95, 7 February 2012; and *Von Hannover* (no. 2), cited above, §§ 109-13).*

*48. In addition, the Court reiterates that it is commonly acknowledged that the audiovisual media often have a much more immediate and powerful effect than the print media (see *Jersild*, cited above, § 31, and *Peck v. the United Kingdom*, no. 44647/98, § 62, ECHR 2003-I). **Accordingly, although freedom of expression also extends to the publication of photographs, the Court recalls that this is an area in which the protection of the rights of others takes on particular importance, especially where the images contain very personal and intimate "information" about an individual or where they are taken on***

private premises and clandestinely through the use of secret recording devices (see Von Hannover, cited above, § 59; Hachette Filipacchi Associés (ICI PARIS) v. France, no. 12268/03, § 47, 23 July 2009; and MGN Limited v. the United Kingdom, no. 39401/04, §§ 143, 18 January 2011). Factors relevant to an assessment of where the balance between competing interests lies include the additional contribution made by the publication of the photographs to a debate of general interest, as well as the content of the photographs (see Krone Verlag GmbH & Co. KG v. Austria, no. 34315/96, § 37, 26 February 2002)

(ii) Application of the above principles in the present case
a) Contribution of the report to a debate of public interest

49. An initial essential criterion is the contribution made by articles in the press to a debate of public interest. The Court has previously recognised the existence of such an interest where the publication concerned political issues or crimes (see Axel Springer AG, cited above, § 90, with further references).»

3.13 Το Δικαστήριο διαφοροποίησε την θέση του σε ότι αφορά στα τρία βίντεο, εφόσον το πρώτο συμβάν έλαβε χώρα σε δημόσιο χώρο, όπου ο καθ' ένας θα μπορούσε να βγάλει φωτογραφία ή βίντεο του εικονιζόμενου πολιτικού προσώπου, ενώ το δεύτερο και τρίτο συμβάν έλαβε χώρα σε ιδιωτικό χώρο, όπου κάποιος είχε το δικαίωμα να αναμένει προστασία της ιδιωτικότητας του. Συμφώνησε δε με την κατάληξη των Ελληνικών Αρχών, ότι η προβολή του δεύτερου και τρίτου βίντεο ξεπέρασε τα όρια της υπεύθυνης δημοσιογραφίας. Σημείωσε επίσης ότι υπάρχει διαφοροποίηση της υπόθεσης από αυτή στην **Hladimann and Others v. Switzerland** (no. 21830/09, ECHR 2015), αφού εκεί λήφθηκαν μέτρα προστασίας των προσώπων με θόλωση της εικόνα και αλλαγή της φωνής των εικονιζόμενων προσώπων, ενώ στην παρούσα, δεν υπήρξε καμία προσπάθεια αποζημίωσης του επηρεαζόμενου προσώπου από την παρείδυση στην ιδιωτική του ζωή. Λήφθηκε υπόψιν το γεγονός ότι από την δημοσιοποίηση των βίντεο, το πολιτικό πρόσωπο έχασε την θέση του στο πολιτικό κίνημα στο οποίο ανήκε, όπως και το γεγονός ότι η εταιρεία παραγωγής είχε τιμωρηθεί με αρκετά μεγάλο ποσό χρηματικής ποινής (100,000 ευρώ), το οποίο όμως θα μπορούσε να κριθεί και ως σχετικά επιεικής έχοντας υπόψιν τους παράγοντες οι οποίοι είχαν επιμετρηθεί, όπως π.χ. η προηγούμενη παρόμοια συμπεριφορά της εταιρείας παραγωγής. Σημείωσε το Δικαστήριο, ότι η χρηματική ποινή επιβλήθηκε στην εταιρεία και όχι στον δημοσιογράφο, ο οποίος είχε κάνει χρήση της κρυμμένης κάμερας ή φιλοξένησε το τηλεοπτικό πρόγραμμα. Κατέληξε δε το Δικαστήριο, ότι δεν υπήρξε παραβίαση του Άρθρου 10 της Συνθήκης, αναφορικά με την κατάληξη των Ελληνικών Αρχών σε σχέση με το δεύτερο και τρίτο βίντεο και την καταδίκη της εταιρείας παραγωγής.

3.14 Σε απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η οποία επικύρωσε απόφαση του Γραφείου μου, στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 32/2013, ημερ. 1/3/2019, μεταξύ **Κυπριακής Δημοκρατίας, μέσω Επιτρόπου Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και Εκδοτικού Οίκου Δίας Λτδ**, μεταξύ άλλων, αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

«Στην υπόθεση **Axel Springer AG v. Germany (GC), No. 39954/08, ημερ. 7.2.2012**, το ΕΔΔΑ τόνισε ότι κατά την εξισορρόπηση του δικαιώματος της ελευθερίας της έκφρασης από τη μια και του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής ζωής από την άλλη, θα πρέπει να συνυπολογίζονται οι εξής

παράγοντες: (α) κατά πόσον το δημοσιευόμενο άρθρο είναι γενικού ενδιαφέροντος, (β) κατά πόσον το εμπλεκόμενο πρόσωπο είναι δημόσιο πρόσωπο και (γ) πώς ελήφθη η σχετική πληροφορία και αν είναι βάσιμη. **Το ΕΔΔΑ αναφέρθηκε στην αρχή της αναλογικότητας, ως σημαντικής, κατά την εξισορρόπηση των δύο προαναφερόμενων δικαιωμάτων.»**

«Σύμφωνα με το άρθρο 4 (1) (γ) του Νόμου, ο υπεύθυνος επεξεργασίας δεδομένων οφείλει να διασφαλίζει ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα είναι συναφή, πρόσφορα και **«όχι περισσότερα από ό,τι κάθε φορά απαιτείται ενόψει των σκοπών της επεξεργασίας»**».

3.15 Το **άρθρο 57** του περί Γενικών Αρχών Διοικητικού Δικαίου Νόμο του 1999 (158(I)/1999), προβλέπει ότι:

57. Έπειτα από ακυρωτική απόφαση η πράξη εξαφανίζεται και η διοίκηση υποχρεούται να επαναφέρει τα πράγματα στη θέση στην οποία βρίσκονταν πριν από την έκδοση της πράξης που ακυρώθηκε.

3.16 Στις υποθέσεις **Vnukono Airlines (V.A.) κ.α. v. Γενικού Εισαγγελέα (2001) A.A.Δ. 969** και **Κυριακίδης v. Δημοκρατία (2013) 3 A.A.Δ. 629**, κρίθηκε ότι η διοίκηση υποχρεούται να επαναφέρει τα πράγματα στην κατάσταση που ίσχυαν πριν από την ακύρωση, να μεριμνήσει για την διαδικασία επανεξέτασης του επίδικου διοικητικού θέματος και να αποφασίσει κατά τρόπον σύμφωνο και ευθυγραμμισμένο με τις διαπιστώσεις του διοικητικού δικαστηρίου. Κατά την επανεξέταση, η διοικητική διαδικασία επαναλαμβάνεται από το σημείο το οποίο κρίθηκε παράνομο.

3.17 Πιο συγκεκριμένα, στην **Κυριακίδης v. Δημοκρατία (2013) 3 A.A.Δ. 629** αναφέρθηκε σχετικά:

«... θεωρούμε ότι σε κάθε περίπτωση ακυρωτικής απόφασης **αποτελεί καθήκον της Διοίκησης να προβαίνει σε επανεξέταση** - ή, όταν διαπιστώνεται λόγος, σε επαναδιερεύνηση (βλ. **Ναζίρης v. Ρ.Ι.Κ. (2007) 3 A.A.Δ. 38**) - για αποκατάσταση της τρωθείσας νομιμότητας, όπως αυτή διαπιστώνεται στην αναθεωρητική ακυρωτική απόφαση. Πρόκειται, κατά την άποψή μας, για καθήκον που τονίζεται από διαχρονικά σταθερή και σαφή νομολογία (βλ. **Εγγλεζάκη κ.ά. v. Γενικού Εισαγγελέα (1992) 1(A) A.A.Δ. 697**, η οποία παραπέμπει στην προγενέστερη επί του θέματος νομολογία, καθώς και στη **Γενικός Εισαγγελέας v. Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου (1999) 1(A) A.A.Δ. 342**), το οποίο η νομολογία δεν φαίνεται να αναγνωρίζει ότι υποχωρεί ακόμα και στις περιπτώσεις όπου δεν μπορεί να γίνει φυσική (*in natura*) αποκατάσταση των πραγμάτων στην προτέρα τους κατάσταση...»

3.18 Σχετικά με το δικαίωμα έγερσης Αγωγής υποκειμένου των δεδομένων του οποίου θίγονται τα προσωπικά του δεδομένα είναι τα Άρθρα 79 και 82(1) του Κανονισμού, τα οποία έχουν ως ακολούθως:

«79. 1. Με την επιφύλαξη κάθε διαθέσιμης διοικητικής ή μη δικαστικής προσφυγής, **συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος υποβολής καταγγελίας σε εποπτική αρχή δυνάμει του άρθρου 77**, **έκαστο υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προσφυγής εάν θεωρεί ότι τα δικαιώματά του που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό παραβιάστηκαν ως αποτέλεσμα της**

επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του που το αφορούν κατά παράβαση του παρόντος κανονισμού.

2. Η διαδικασία κατά υπευθύνου επεξεργασίας ή εκτελούντος την επεξεργασία κινείται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία έχουν εγκατάσταση. Εναλλακτικά, η εν λόγω διαδικασία μπορεί να κινηθεί ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο το υποκείμενο των δεδομένων έχει τη συνήθη διαμονή του, εκτός εάν ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία είναι δημόσια αρχή κράτους μέλους η οποία ενεργεί κατά την άσκηση των δημόσιων εξουσιών της.»

«82. 1. Κάθε πρόσωπο το οποίο υπέστη υλική ή μη υλική ζημία ως αποτέλεσμα παραβίασης του παρόντος κανονισμού δικαιούται αποζημίωση από τον υπεύθυνο επεξεργασίας ή τον εκτελούντα την επεξεργασία για τη ζημία που υπέστη.

6. Οι δικαστικές διαδικασίες για την άσκηση του δικαιώματος αποζημίωσης υποβάλλονται ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων δυνάμει του δικαίου του κράτους μέλους που αναφέρεται στο άρθρο 79 παράγραφος 2.»

3.19 Να σημειωθεί επίσης ότι με βάση το **Άρθρο 58(2)**, η Επίτροπος διαθέτει όλες τις ακόλουθες διορθωτικές εξουσίες:

«α) να απευθύνει προειδοποιήσεις στον υπεύθυνο επεξεργασίας ή στον εκτελούντα την επεξεργασία ότι σκοπούμενες πράξεις επεξεργασίας είναι πιθανόν να παραβαίνουν διατάξεις του παρόντος κανονισμού,

β) να απευθύνει επιπλήξεις στον υπεύθυνο επεξεργασίας ή στον εκτελούντα την επεξεργασία όταν πράξεις επεξεργασίας έχουν παραβεί διατάξεις του παρόντος κανονισμού,

γ) να δίνει εντολή στον υπεύθυνο επεξεργασίας ή στον εκτελούντα την επεξεργασία να συμμορφώνεται προς τα αιτήματα του υποκειμένου των δεδομένων για την άσκηση των δικαιωμάτων του σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό,

δ) να δίνει εντολή στον υπεύθυνο επεξεργασίας ή στον εκτελούντα την επεξεργασία να καθιστούν τις πράξεις επεξεργασίας σύμφωνες με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, εάν χρειάζεται, με συγκεκριμένο τρόπο και εντός ορισμένης προθεσμίας,

ε) να δίνει εντολή στον υπεύθυνο επεξεργασίας να ανακοινώνει την παραβίαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο υποκείμενο των δεδομένων,

στ) να επιβάλλει προσωρινό ή οριστικό περιορισμό, περιλαμβανομένης της απαγόρευσης της επεξεργασίας,

ζ) να δίνει εντολή διόρθωσης ή διαγραφής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή περιορισμού της επεξεργασίας δυνάμει των άρθρων 16, 17 και 18 και εντολή κοινοποίησης των ενεργειών αυτών σε αποδέκτες στους οποίους τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα γνωστοποιήθηκαν δυνάμει του άρθρου 17 παράγραφος 2 και του άρθρου 19,

η) να αποσύρει την πιστοποίηση ή να διατάξει τον οργανισμό πιστοποίησης να αποσύρει ένα πιστοποιητικό εκδοθέν σύμφωνα με τα άρθρα 42 και 43 ή να διατάξει τον οργανισμό πιστοποίησης να μην εκδώσει πιστοποίηση, εφόσον οι απαιτήσεις πιστοποίησης δεν πληρούνται ή δεν πληρούνται πλέον,

θ) να επιβάλλει διοικητικό πρόστιμο δυνάμει του άρθρου 83, επιπλέον ή αντί των μέτρων που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο, ανάλογα με τις περιστάσεις κάθε μεμονωμένης περίπτωσης,

ι) να δίνει εντολή για αναστολή της κυκλοφορίας δεδομένων σε αποδέκτη σε τρίτη χώρα ή σε διεθνή οργανισμό.»

3.20 Το **Άρθρο 83** του Κανονισμού, που αφορά στους γενικούς όρους επιβολής διοικητικών προστίμων, μεταξύ άλλων, προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Κάθε εποπτική αρχή μεριμνά ώστε η επιβολή διοικητικών προστίμων σύμφωνα με το παρόν άρθρο έναντι παραβάσεων του παρόντος κανονισμού που αναφέρονται στις παραγράφους 4, 5 και 6 να είναι για κάθε μεμονωμένη περίπτωση αποτελεσματική, αναλογική και αποτρεπτική.

2. Τα διοικητικά πρόστιμα, ανάλογα με τις περιστάσεις κάθε μεμονωμένης περίπτωσης, επιβάλλονται επιπρόσθετα ή αντί των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 58 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως η) και στο άρθρο 58 παράγραφος 2 στοιχείο ι). Κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με την επιβολή διοικητικού προστίμου, καθώς και σχετικά με το ύψος του διοικητικού προστίμου για κάθε μεμονωμένη περίπτωση, λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα ακόλουθα:

- α) η φύση, η βαρύτητα και η διάρκεια της παράβασης, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση, την έκταση ή το σκοπό της σχετικής επεξεργασίας, καθώς και τον αριθμό των υποκειμένων των δεδομένων που έθιξε η παράβαση και το βαθμό ζημίας που υπέστησαν,**
- β) ο δόλος ή η αμέλεια που προκάλεσε την παράβαση,**
- γ) οποιεσδήποτε ενέργειες στις οποίες προέβη ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία για να μετριάσει τη ζημία που υπέστησαν τα υποκείμενα των δεδομένων,**
- δ) ο βαθμός ευθύνης του υπευθύνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία, λαμβάνοντας υπόψη τα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα που εφαρμόζουν δυνάμει των άρθρων 25 και 32,**
- ε) τυχόν σχετικές προηγούμενες παραβάσεις του υπευθύνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία,**
- στ) ο βαθμός συνεργασίας με την αρχή ελέγχου για την επανόρθωση της παράβασης και τον περιορισμό των πιθανών δυσμενών επιπτώσεών της,**
- ζ) οι κατηγορίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που επηρεάζει η παράβαση,**
- η) ο τρόπος με τον οποίο η εποπτική αρχή πληροφορήθηκε την παράβαση, ειδικότερα εάν και κατά πόσο ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία κοινοποίησε την παράβαση,**
- θ) σε περίπτωση που διατάχθηκε προηγουμένως η λήψη των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 58 παράγραφος 2 κατά του εμπλεκόμενου υπευθύνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία σχετικά με το ίδιο αντικείμενο, η συμμόρφωση με τα εν λόγω μέτρα,**
- ι) η τήρηση εγκεκριμένων κωδίκων δεοντολογίας σύμφωνα με το άρθρο 40 ή εγκεκριμένων μηχανισμών πιστοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 42 και**
- ια) κάθε άλλο επιβαρυντικό ή ελαφρυντικό στοιχείο που προκύπτει από τις περιστάσεις της συγκεκριμένης περίπτωσης, όπως τα οικονομικά οφέλη που αποκομίστηκαν ή ζημιών που αποφεύχθηκαν, άμεσα ή έμμεσα, από την παράβαση.**

3. Σε περίπτωση που ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών την επεξεργασία, για τις ίδιες ή για συνδεδεμένες πράξεις επεξεργασίας, παραβιάζει αρκετές διατάξεις του παρόντος κανονισμού, το συνολικό ύψος του διοικητικού προστίμου δεν υπερβαίνει το ποσό που ορίζεται για τη βαρύτερη παράβαση.

4. Παραβάσεις των ακόλουθων διατάξεων επισύρουν, σύμφωνα με την παράγραφο 2, διοικητικά πρόστιμα έως 10 000 000 EUR ή, σε περίπτωση επιχειρήσεων, έως το 2 % του συνολικού παγκόσμιου ετήσιου κύκλου εργασιών του προηγούμενου οικονομικού έτους, ανάλογα με το ποιο είναι υψηλότερο:

- α) οι υποχρεώσεις του υπευθύνου επεξεργασίας και του εκτελούντος την επεξεργασία σύμφωνα με τα άρθρα 8, 11, 25 έως 39 και 42 και 43,
- β) οι υποχρεώσεις του φορέα πιστοποίησης σύμφωνα με τα άρθρα 42 και 43,
- γ) οι υποχρεώσεις του φορέα παρακολούθησης σύμφωνα με το άρθρο 41 παράγραφος 4.

5. Παραβάσεις των ακόλουθων διατάξεων επισύρουν, σύμφωνα με την παράγραφο 2, διοικητικά πρόστιμα έως 20 000 000 EUR ή, σε περίπτωση επιχειρήσεων, έως το 4 % του συνολικού παγκόσμιου ετήσιου κύκλου εργασιών του προηγούμενου οικονομικού έτους, ανάλογα με το ποιο είναι υψηλότερο:

- α) οι βασικές αρχές για την επεξεργασία, περιλαμβανομένων των όρων που ισχύουν για την έγκριση, σύμφωνα με τα άρθρα 5, 6, 7 και 9,
- β) τα δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων σύμφωνα με τα άρθρα 12 έως 22,
- γ) η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε αποδέκτη σε τρίτη χώρα ή σε διεθνή οργανισμό σύμφωνα με τα άρθρα 44 έως 49, δ) οποιεσδήποτε υποχρεώσεις σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους οι οποίες θεσπίζονται δυνάμει του κεφαλαίου IX, ε) μη συμμόρφωση προς εντολή ή προς προσωρινό ή οριστικό περιορισμό της επεξεργασίας ή προς αναστολή της κυκλοφορίας δεδομένων που επιβάλλει η εποπτική αρχή δυνάμει του άρθρου 58 παράγραφος 2 ή μη παροχή πρόσβασης κατά παράβαση του άρθρου 58 παράγραφος 1.»

3.21 Η αιτιολογική σκέψη (148) του Κανονισμού, διευκρινίζει περαιτέρω ότι:

«(148) Προκειμένου να ενισχυθεί η επιβολή των κανόνων του παρόντος κανονισμού, κυρώσεις, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών προστίμων, θα πρέπει να επιβάλλονται για κάθε παράβαση του παρόντος κανονισμού, επιπρόσθετα ή αντί των κατάλληλων μέτρων που επιβάλλονται από την εποπτική αρχή σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Σε περίπτωση παράβασης ελάσσονος σημασίας ή αν το πρόστιμο που ενδέχεται να επιβληθεί θα αποτελούσε δυσανάλογη επιβάρυνση σε φυσικό πρόσωπο, θα μπορούσε να επιβληθεί επίπληξη αντί προστίμου. Θα πρέπει ωστόσο να λαμβάνονται δεόντως υπόψη η φύση, η σοβαρότητα και η διάρκεια της παράβασης, ο εσκεμμένος χαρακτήρας της παράβασης, οι δράσεις που αναλήφθηκαν για τον μετριασμό της ζημίας, ο βαθμός της ευθύνης ή τυχόν άλλες σχετικές προηγούμενες παραβάσεις, ο τρόπος με τον οποίο η εποπτική αρχή πληροφορήθηκε την παράβαση, η συμμόρφωση με τα μέτρα κατά του υπευθύνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία, η τήρηση κώδικα δεοντολογίας και κάθε άλλο επιβαρυντικό ή ελαφρυντικό στοιχείο. Η επιβολή κυρώσεων, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών προστίμων, θα πρέπει να υπόκειται σε κατάλληλες δικονομικές εγγυήσεις σύμφωνα με τις γενικές αρχές του ενωσιακού δικαίου και του Χάρτη, συμπεριλαμβανομένης της πραγματικής δικαστικής προστασίας και της ορθής διαδικασίας.»

3.22 Στο εισαγωγικό σημείωμα των Κατευθυντήριων Γραμμών 4/2022 για τον υπολογισμό διοικητικών κυρώσεων στην βάση του ΓΚΠΔ 2016/679, τις οποίες

εξέδωσε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων (ΕΣΠΔ) στις 12 Μαΐου, 2022 (οι οποίες βρίσκονται υπό δημόσια διαβούλευση), σημειώνονται τα ακόλουθα:

«The calculation of the amount of the fine is at the discretion of the supervisory authority, subject to the rules provided for in the GDPR. In that context, the GDPR requires that the amount of the fine shall in each individual case be effective, proportionate and dissuasive (Article 83(1) GDPR). Moreover, when setting the amount of the fine, supervisory authorities shall give due regard to a list of circumstances that refer to features of the infringement (its seriousness) or of the character of the perpetrator (Article 83(2) GDPR). Lastly, the amount of the fine shall not exceed the maximum amounts provided for in Articles 83(4) (5) and (6) GDPR. The quantification of the amount of the fine is therefore based on a specific evaluation carried out in each case, within the parameters provided for by the GDPR.»

4. ΣΚΕΠΤΙΚΟ

4.1 Εκ πρώτης, θα αναφερθώ στον ισχυρισμό της Καθ' ης την καταγγελία, περί επιμονής της διοίκησης να επαναφέρει εκ νέου μία υπόθεση, 4 σχεδόν χρόνια μετά και όπως εξετάσει ανύπαρκτο αίτημα. Το Διοικητικό Δικαστήριο είχε υποδείξει στην Προσφυγή XX/2019 την έλλειψη παροχής δικαιώματος ακρόασης στην Καθ' ης την καταγγελία επί όλων των στοιχείων της υπόθεσης αφού δεν της κοινοποιήθηκαν οι ισχυρισμοί των Καταγγελλόντων ή της προσφέρθηκε προς επιθεώρηση ο διοικητικός φάκελος, στο αρχικό στάδιο εξέτασης του παραπόνου. Συμμορφούμενη συνεπώς, με τις διατάξεις του Ν.158(Ι)/1999, τις υποδείξεις του Δικαστηρίου, την σχετική Νομολογία (βλ. π.χ. **Κυριακίδης v. Δημοκρατίας**, ανωτέρω) και σύσταση της Νομικής Υπηρεσίας, το Γραφείο μου είχε καθήκον όπως επανεξετάσει την Καταγγελία από το σημείο που έθιξε το Δικαστήριο, που ήταν το σημείο αμέσως μετά που έλαβε την καταγγελία.

4.2 Κατά δεύτερο, να αναφερθεί ότι είναι λυπηρό και άστοχο το γεγονός ότι η Καθ' ης την καταγγελία, αποδίδει προσωπικά κίνητρα στο πρόσωπο μου. Πρωτίστως, η εξέταση παραπόνων/καταγγελιών επηρεαζόμενων προσώπων προς το Γραφείο μου, είναι καθήκον το οποίο πηγάζει τόσο από τον Κανονισμό όσο και από Νόμους και Νομολογία, και δευτερευόντως, ως έχει επεξηγηθεί ανωτέρω, υπάρχει καθήκον επανεξέτασης του παραπόνου, μετά την ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου.

4.3 Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι η Αγωγή έχει διευθετηθεί με την δημοσίευση απολογητικού κειμένου στην εφημερίδα Πολίτης και το συγκεκριμένο δημοσίευμα έχει αποσυρθεί, θα πρέπει να λεχθεί ότι σύμφωνα με τις πρόνοιες των Άρθρων 79 και 82(1) του Κανονισμού, η έγερση Αγωγής δεν εμποδίζει κατ' οιονδήποτε τρόπο, υποκείμενο των δεδομένων το οποίο θεωρεί ότι έχουν επηρεαστεί τα δικαιώματά του, να υποβάλει ταυτόχρονα και καταγγελία σε Εποπτική Αρχή. Το υποκείμενο των δεδομένων, μπορεί να απευθυνθεί στο Δικαστήριο για επιδίκαση αποζημιώσεων, την οποία δεν δικαιούται να λάβει στα πλαίσια εξέτασης διοικητικής φύσεως υπόθεσης. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι συνθήκες που επέτρεψαν την διευθέτηση της Αγωγής, την οποία τώρα επικαλείται η Καθ' ης την καταγγελία, ήταν διαφορετικές κατ' εκείνο το χρονικό στάδιο, απ' ότι σήμερα. Σύμφωνα με την θέση των καταγγελλόντων, μεταξύ των λόγων που έλαβαν υπόψιν προκειμένου να αποδεχθούν την διευθέτηση, ήταν και το γεγονός επιβολής διοικητικής κύρωσης προστίμου εις βάρος της Καθ' ης την καταγγελία από το Γραφείο μου. Αυτός ήταν και ο κύριος λόγος που δεν προώθησαν

την Αγωγή. Από τα όσα μας είχαν προσκομίσει, φαίνεται επίσης να μην είχαν γνώση του γεγονότος ότι εκκρεμούσε Προσφυγή, η οποία οδήγησε μεταγενέστερα στην ακύρωση της προσβαλλόμενης Απόφασης και στην συνακόλουθη ακύρωση του διοικητικού προστίμου. Σημειώνεται επίσης το περιεχόμενο της απολογητικής ανακοίνωσης ημερ. 9 Απριλίου, 2019, σύμφωνα με το οποίο, η Καθ' ης την καταγγελία εκφράζει την λύπη της αν με τη δημοσιοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των καταγγελλόντων στο δημοσίευμα της ημερ. 17 Ιουνίου, 2018, προκλήθηκε σ' αυτούς οποιαδήποτε αναστάτωση, δυσφορία ή θλίψη. Τόσο η απολογία, όσο και η αφαίρεση του κειμένου από το διαδίκτυο, μπορούν να προσμετρηθούν ως ενέργειες μετριασμού των επιπτώσεων επί των δικαιωμάτων των επηρεαζόμενων υποκειμένων.

4.3.1 Απορρίπτω την θέση της Καθ' ης την καταγγελία ημερ. 21 Οκτωβρίου, 2022, ότι έχει παραβιαστεί το άρθρο 6(1) της ΕΣΔΑ, το άρθρο 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 43 του Ν.158(1)/99, από το γεγονός ότι, σύμφωνα με την θέση της, προβλήθηκαν νέοι ισχυρισμοί και/ή έγγραφα από τους καταγγέλλοντες, στα οποία δεν κλήθηκε να απαντήσει. Η Καθ' ης την καταγγελία πρώτη είχε προβάλει τον ισχυρισμό στην επιστολή της ημερ. 19 Μαΐου, 2022 περί συμβιβασμού εκκρεμούσας, σχετικής με το παράπονο, Αγωγής. Ισχυρισμό τον οποίο άφησε ατεκμηρίωτο. Ζητήθηκε ακολούθως από τους καταγγέλλοντες να σχολιάσουν τον ισχυρισμό της Καθ' ης την καταγγελία και εάν κατέχουν οποιοδήποτε υποστηρικτικό υλικό να το προσκομίσουν. Οι καταγγέλλοντες έδωσαν τις θέσεις τους σε σχέση με τον ισχυρισμό που έθεσε ενώπιον μου η Καθ' ης την καταγγελία. Δεν κατείχαν υποστηρικτικά στοιχεία της ύπαρξης συμβιβασθείσας Αγωγής. Έχοντας αυτά τα δεδομένα ενώπιον μου, ζητήθηκε από την Καθ' ης την καταγγελία η προσκόμιση υποστηρικτικών στοιχείων της θέσης (που επαναλαμβάνω πρώτη προέβαλε ενώπιον μου), ως όφειλε σε κάθε περίπτωση να είχε πράξει εξ αρχής. Τα οποιαδήποτε παρεμφερή αναφέρθηκαν από τους καταγγέλλοντες αναφορικά με τις συνθήκες που οδήγησαν στην σύμφωνη γνώμη τους για απόσυρση της Αγωγής, δεν διαφοροποιούν και δεν άπτονται στην ουσία της υπόθεσης, ήτοι δηλαδή στο κατά πόσον όταν η Καθ' ης την καταγγελία είχε δημοσιεύσει μαζί με το άρθρο και τα προσωπικά δεδομένα των καταγγελλόντων (ονόματα και φωτογραφίες) επικαλούμενη την πληροφόρηση του κοινού, είχε προβεί στην ανάλογη στάθμιση δικαιωμάτων.

4.4 Προχωρώ τώρα να εξετάσω την Καταγγελία, ως είναι ενώπιον μου σήμερα, επί της ουσίας. Το ονοματεπώνυμο και η φωτογραφία φυσικού προσώπου, στο μέτρο που αποκαλύπτεται αμέσως ή εμμέσως η ταυτότητα του, αποτελούν «δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα», σύμφωνα με τον ορισμό που δίδεται στο άρθρο 4(1) του Κανονισμού. Η δημοσίευση του ονοματεπώνυμου και της φωτογραφίας φυσικού προσώπου, αποτελεί επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Κανονισμού.

4.5 Η δημοσιοποίηση σε εφημερίδα των ονομάτων και των φωτογραφιών των αστυνομικών-ανακριτών ακόμη και σε σχέση με την επαγγελματική τους ζωή, αποτελεί επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τον υπεύθυνο επεξεργασίας. Ο υπεύθυνος την επεξεργασία μπορεί να είναι, μεταξύ άλλων, νομικό πρόσωπο, νοουμένου ότι καθορίζει τους σκοπούς και τον τρόπο επεξεργασίας. Στην παρούσα περίπτωση, υπεύθυνος την επεξεργασία είναι η Καθ' ης την καταγγελία, εκδόσεις Αρκτίνος Λτδ.

4.6 Η Καθ' ης την καταγγελία ανέφερε ότι πρόκειται περί περιορισμένης δημοσίευσης, λόγω του ότι η φωτογραφία λήφθηκε σε δημόσιο χώρο, ήτοι στο αεροδρόμιο Λάρνακας, κατά την άσκηση των καθηκόντων των καταγγελλόντων ως δημόσιων λειτουργών και παρέπεμψε σχετικά στην υπόθεση Alpha Doryforiki (ως ανωτέρω). Υπενθυμίζω, ότι το Δικαστήριο στην εν λόγω υπόθεση δέχθηκε την βιντεοσκόπηση μόνο του ενός εκ των τριών βίντεο ως συμβατή με τους σκοπούς της ελευθερίας της έκφρασης, αυτού στην οποία το συγκεκριμένο πολιτικό πρόσωπο βρισκόταν σε ανοικτό δημόσιο χώρο, προσβάσιμο δηλαδή στον οποιονδήποτε. Απέρριψε όμως το αίτημα των Αιτητών περί παραβίασης της ελευθερίας της έκφρασης σε ότι αφορά στα άλλα δύο βίντεο που είχαν ληφθεί σε κλειστό χώρο, εφόσον προσμέτρησαν οι προσδοκίες του υποκειμένου των δεδομένων για προστασία της ιδιωτικότητας του. Να σημειωθεί επίσης, ότι στην εν λόγω περίπτωση το υποκείμενο των δεδομένων ήταν ευρέως γνωστό πολιτικό πρόσωπο, σε αντίθεση με τα υποκείμενα των δεδομένων στην παρούσα περίπτωση, που ήταν απλοί λειτουργοί κατά το στάδιο εκτέλεσης των καθηκόντων τους. Ο βαθμός στον οποίο ένα άτομο έχει δημόσιο προφίλ ή είναι γνωστός, ή αν ακόμη μέσω των πράξεων του ή της θέσης του θα μπορούσε να εκθέσει τον εαυτό του στην σφαίρα της δημοσιότητας, επηρεάζει το επίπεδο προστασίας της ιδιωτικότητας του. Στην παρούσα περίπτωση οι αστυνομικοί-ανακριτές δεν ήταν γνωστοί, ούτε η θέση τους ή οι πράξεις τους διαχρονικά, τους καθιστούσαν δημόσια πρόσωπα, υπό την έννοια του αυξημένου δημόσιου ενδιαφέροντος για το πρόσωπο τους και αναγκαιότητα δημοσίευσης των προσωπικών τους δεδομένων. Οι φωτογραφίες δε που λήφθηκαν και δημοσιεύθηκαν με τους αστυνομικούς-ανακριτές, είναι φανερό ότι λήφθηκαν εντός κλειστού γραφείου. Ως επιβεβαιώνεται και από το δημοσίευμα, η 70χρονη Τ/Κ μετακινήθηκε «Από τον χώρο όπου ανακρίθηκε [...] πίσω στα γραφεία της Ασφάλειας του αεροδρομίου». Το ίδιο επιβεβαιώνει και η θέση των καταγγελλόντων, οι οποίοι έκαναν λόγο για παράνομη και χωρίς την συγκατάθεση τους βιντεογράφιση και/ή ηχογράφιση και/ή φωτογράφιση τους «σε ιδιωτικό/κλειστό χώρο – γραφείο της Αστυνομίας Κύπρου το οποίο βρίσκεται στο αεροδρόμιο Λάρνακας». Σύμφωνα δε με την Αρχή της Αναλογικότητας (βλ. επίσης άρθρο 29 του Ν.125(Ι)/2018), θα πρέπει να σταθμίζεται το κατά πόσο η δημοσίευση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, είναι αναγκαία και ανάλογη προς τον επιδιωκόμενο σκοπό. Αναλογικότητα η οποία ορθώς εφαρμόστηκε στην περίπτωση της ηλικιωμένης Τ/Κ, δεν εφαρμόστηκε όμως στην περίπτωση των αστυνομικών-ανακριτών. Σημειώνω επίσης, ότι στο συγκεκριμένο δημοσίευμα εκτίθενται και τα προσωπικά δεδομένα τρίτου αστυνομικού-ανακριτή, ο οποίος όμως δεν προέβηκε σε καταγγελία στο Γραφείο μου.

4.7 Παρά το ότι η Καθ' ης την καταγγελία αναφέρει ότι ζητήθηκαν οι θέσεις του Αρχηγού της Αστυνομίας, έτσι ώστε να δικαιολογήσει ενδεχομένως το βάσιμο της πληροφορίας, επαναλαμβάνω ότι τα πρόσωπα και τα ονόματα που εκτέθηκαν, δεν προσέφεραν τίποτα περισσότερο στην ουσία της πληροφόρησης του κοινού. Παρατηρώ δε, ότι ο δημοσιογράφος στην ηλεκτρονική του επιστολή προς τον Αρχηγό της Αστυνομίας, δεν θεώρησε αναγκαίο να αναφερθεί ονομαστικά στους αστυνομικούς-ανακριτές, αλλά εξέθεσε το περιεχόμενο της καταγγελίας που έφθασε κοντά τους, κάνοντας γενική αναφορά σε συμπεριφορά «αστυνομικών του ΤΑΕ Λάρνακας». Ως αναφέρουν και οι καταγγέλλοντες στο παράπνομο τους, είχαν πλήρη άγνοια για την λήψη των φωτογραφιών τους, δεν είχαν τύχει καμίας ενημέρωσης και *«με έκπληξη είδαν τα πρόσωπα τους να φιγουράρουν στις» «εκδώσεις της*

εφημερίδας», και να «αναφέρονταν και τα ονοματεπώνυμα τους και ο βαθμός τους». Η ενημέρωση δε προς την Αστυνομία, αφορούσε στην «δυσμενή μεταχείριση ηλικιωμένης τουρκοκύπριας από αστυνομικούς του ΤΑΕ Λάρνακας στις 4 Ιουνίου 2018» και ζητούντο τα σχόλια της επί της καταγγελίας, όπως και να απαντηθεί το ερώτημα κατά πόσον οι αστυνομικοί του ΤΑΕ ενεργούσαν κατόπιν οδηγιών, και αν ναι, ποιος έδινε τις εν λόγω οδηγίες.

4.8 Σκοπός της ελευθερίας της έκφρασης εξάλλου, δεν είναι η ευαισθητοποίηση συγκεκριμένων αρμοδίων, ως ήταν η θέση της Καθ' ης την καταγγελία, με την δημόσια, ονομαστική στοχοποίηση συγκεκριμένων δημόσιων λειτουργών, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, αλλά η πληροφόρηση του κοινού. Σε μια ευνομούμενη πολιτεία, θεσπίζονται διαδικασίες οι οποίες επιτρέπουν στον πολίτη να απευθύνει τα παράπονα του σε συγκεκριμένες αρχές, ακόμη και όταν αφορά σε ισχυριζόμενη δυσμενή διάκριση και κακή συμπεριφορά, ως ήταν η παρούσα περίπτωση. Σταθμίζοντας συνεπώς τα συγκρουόμενα συμφέροντα, δηλαδή το έννομο συμφέρον της εφημερίδας «Πολίτης» για ενημέρωση του κοινού με το συμφέρον των αστυνομικών-ανακριτών για προστασία των προσωπικών τους δεδομένων, η δημοσίευση των φωτογραφιών τους ή/και του ονοματεπώνυμου τους, θεωρώ ότι δεν ήταν επιβεβλημένη, αντικειμενικά αναγκαία και ανάλογη προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, δηλαδή τη δημοσιοποίηση της φύσης του περιστατικού που έλαβε χώρα στο αεροδρόμιο Λάρνακας στις 4 Ιουνίου 2018.

4.9 Ο επιδιωκόμενος σκοπός θα μπορούσε να επιτευχθεί κάνοντας αναφορά μόνο στα αρχικά του ονοματεπώνυμου τους ή/και τα πρόσωπα τους να είναι θολωμένα ή/και να δημοσιεύονταν φωτογραφίες που είχαν τραβηχτεί από μακρινή απόσταση, ούτως ώστε να ήταν αδύνατη η αναγνώριση των απεικονιζόμενων προσώπων, ενέργειες οι οποίες δεν θα επέφεραν οποιαδήποτε αλλαγή στο μήνυμα που ήθελε η Καθ' ης την καταγγελία να περάσει στο κοινό και στην πραγματική φύση της υπόθεσης.

4.10 Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω και σταθμίζοντας το δικαίωμα πληροφόρησης της κοινής γνώμης και της ελευθερίας του τύπου έναντι του δικαιώματος προστασίας των προσωπικών δεδομένων των παραπονούμενων, έχω την άποψη ότι:

(α) Η δημοσιοποίηση στο επίμαχο άρθρο, των ονομάτων των αστυνομικών-ανακριτών ή/και των φωτογραφιών τους **δεν θεωρείται ότι έγινε για λόγους προστασίας του δημοσίου συμφέροντος** όπως είναι για παράδειγμα η υποβολή ανίχνευσης ή αποκάλυψης οποιουδήποτε εγκλήματος.

(β) Ο Κανονισμός καθορίζει ότι η επεξεργασία, η οποία πραγματοποιείται υπό το πρίσμα της προστασίας των έννομων συμφερόντων του υπευθύνου επεξεργασίας, πρέπει να είναι απαραίτητη προς τον σκοπό αυτό και ότι τα συμφέροντα, θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες του υποκειμένου των δεδομένων **του οποίου τα προσωπικά δεδομένα θα υποβληθούν σε επεξεργασία έχουν αξιολογηθεί και δεν υπερισχύουν των έννομων συμφερόντων του υπευθύνου επεξεργασίας** (άρθρο 6(1)(στ) του Κανονισμού).

4.11 Γι' αυτό, στην προκειμένη περίπτωση, οι διατάξεις του άρθρου 6(1)(στ) του Κανονισμού δεν τυχάνουν εφαρμογής, αφού η συγκεκριμένη δημοσιοποίηση, δεν ήταν απαραίτητη για σκοπούς των έννομων συμφερόντων που επιδιώκει η Καθ' ης την καταγγελία, δηλαδή της δημοσιογραφικής πληροφόρησης του ευρέως κοινού και δεν υπερέχει του συμφέροντος ή των θεμελιωδών δικαιωμάτων ή των ελευθεριών των

αστυνομικών-ανακριτών. Η δημοσιοποίηση του ονοματεπώνυμου των αστυνομικών-ανακριτών ή/και των φωτογραφιών τους, **δεν εξυπηρετεί το συμφέρον της πληροφόρησης της κοινής γνώμης και στο πλαίσιο της αρχής της ελαχιστοποίησης, οι εν λόγω πληροφορίες δεν ήταν αναγκαίες για την άσκηση του δικαιώματος πληροφόρησης** εκ μέρους της Καθ' ης την καταγγελία.

4.12 Ο τρόπος που επέλεξε η Καθ' ης την καταγγελία να δημοσιοποιήσει τη συγκεκριμένη υπόθεση ήταν δυσανάλογος προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, δηλαδή την ενημέρωση του κοινού για την ουσία της υπόθεσης. Οι ισχυρισμοί για αναγκαιότητα της δημοσιοποίησης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των αστυνομικών-ανακριτών δεν ευσταθούν αφού:

- Δεν είναι αρμοδιότητα αλλά ούτε και καθήκον της Καθ' ης την καταγγελία να αποφαίνεται κατά πόσο υπήρξε δυσμενής διάκριση και/ή έχει τελεστεί οποιαδήποτε αξιόποινη πράξη.
- Για σκοπούς ευαισθητοποίησης των αρμόδιων αρχών, η υπόθεση θα μπορούσε να καταγγελθεί απευθείας στις αρχές, συμπεριλαμβανομένων των ονοματεπώνυμων και των φωτογραφιών των εμπλεκόμενων προσώπων.
- Τα δικαστήρια είναι τα μόνα όργανα που έχουν τη δικαιοδοσία να κρίνουν κάποιον αθώο ή ένοχο.
- Θα μπορούσε με την ορθή στάθμιση να καλύψει το όποιο δημοσιογραφικό ενδιαφέρον επιθυμούσε, χωρίς να εκθέσει σε τέτοιο βαθμό την ιδιωτικότητα των καταγγελλόντων.

5. Κατάληξη

5.1 Λαμβάνοντας υπόψιν όλα τα ανωτέρω στοιχεία ως έχουν παρατεθεί, και με βάση τις εξουσίες που μου παρέχονται από τα **Άρθρα 58 και 83 του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, άρθρο 24(β) του Νόμου 125(Ι)/2018**, βρίσκω ότι υπήρξε παραβίαση των διατάξεων των **άρθρων 5(1)(γ) και 6(1)(στ) του Κανονισμού**, δεδομένου ότι, η είδηση θα μπορούσε να δημοσιευτεί χωρίς τα ονόματα και τις φωτογραφίες των αστυνομικών-ανακριτών, αφού το θέμα που ενδιαφέρει από δημοσιογραφικής άποψης είναι η φύση της υπόθεσης και αφού η δημοσίευση των ονομάτων και των φωτογραφιών, δεν προσδίδουν κάποια πρόσθετη αξία. Η δημοσιοποίηση των συγκεκριμένων προσωπικών δεδομένων δεν εξυπηρετεί το συμφέρον της πληροφόρησης της κοινής γνώμης και δεν κρίνεται αναγκαία, στο πλαίσιο της αρχής της ελαχιστοποίησης, για την άσκηση του δικαιώματος πληροφόρησης.

5.2 Βάσει των προνοιών του Άρθρου 83 του Κανονισμού, στο μέτρο που εφαρμόζονται στη συγκεκριμένη περίπτωση, λαμβάνω υπόψιν τους πιο κάτω μετριαστικούς (1)-(5) και επιβαρυντικούς (6)-(7) παράγοντες, στην βάση των γεγονότων ως βρίσκονται σήμερα ενώπιόν μου:

- (1) **Την φύση της παράβασης:** αφορά στην επαγγελματική ζωή των παραπονουμένων, αν και η προστασία της «ιδιωτικής ζωής» που θεμελιώνεται στο άρθρο 8 της ΕΣΔΑ, δεν εξαιρεί την επαγγελματική ζωή των εργαζομένων και δεν περιορίζεται στη ζωή εντός του τόπου κατοικίας.

- (2) **Τον αριθμό των υποκειμένων των δεδομένων που έθιξε η παράβαση:** αφορά σε μικρό αριθμό επηρεαζομένων όπου αν και είναι τρία τα επηρεαζόμενα πρόσωπα της δημοσίευσης, λαμβάνεται υπόψιν ο αριθμός μόνο των δύο προσώπων οι οποίοι προέβηκαν σε καταγγελία ενώπιόν μου.
- (3) **Τις ενέργειες στις οποίες προέβη ο υπεύθυνος επεξεργασίας για να μετριάσει την ζημιά που υπέστησαν τα υποκείμενα των δεδομένων:** Η Καθ' ης την καταγγελία αφαίρεσε το δημοσίευμα από το διαδίκτυο και προέβηκε σε γραπτή απολογία.
- (4) **Τις κατηγορίες προσωπικών δεδομένων που επηρεάζει η παράβαση:** Δεν αφορά σε ειδικών κατηγοριών προσωπικά δεδομένα, αλλά αφορά σε απλά δεδομένα όπως το ονοματεπώνυμο και η φωτογραφία των καταγελλόντων.
- (5) **Την συνεργασία της Καθ' ης την καταγγελία με το Γραφείο μου:** Αν και δεν προσκομίστηκαν οι οικονομικές καταστάσεις ως ζητήθηκε από την Καθ' ης την καταγγελία, εντούτοις διαπιστώνω ότι υπήρξε συνεργασία της Καθ' ης με το Γραφείο μου στα πλαίσια της παρούσας διερεύνησης.
- (6) **Την θέση της Καθ' ης την καταγγελία ότι σκόπιμα και όχι λόγω αμέλειας** δημοσίευσε στην εφημερίδα τα στοιχεία των καταγελλόντων, εφόσον ήθελε να καταδείξει ότι οι αρχές και το κράτος δεν είναι ένας απρόσωπος ή και ανώνυμος μηχανισμός, αλλά αποτελείται από συγκεκριμένα πρόσωπα που κατά την θέση της φέρουν προσωπική ευθύνη για τις ενέργειες τους.
- (7) **Η έκταση της παράβασης:** Το δημοσίευμα βρισκόταν αναρτημένο στο διαδίκτυο για μεγάλο χρονικό διάστημα, με απεριόριστο ή/και αόριστο αριθμό αναγνωστών. Αν και δεν έχει συγκεκριμενοποιηθεί η ακριβής ημερομηνία αφαίρεσης του, ήταν αναρτημένο τουλάχιστο από την ημερομηνία δημοσίευσης (17 Ιουνίου, 2018) μέχρι και την ημερομηνία έκδοσης της πρώτης Απόφασης του Γραφείου μου (9 Ιανουαρίου, 2019). Η απολογία δε της Καθ' ης την καταγγελία δημοσιεύθηκε την 9 Απριλίου, 2019, ενώ η Αγωγή αποσύρθηκε ως διευθετηθείσα την 30 Μαΐου, 2019.

5.3 Στην προηγούμενη Απόφασή μου ημερομηνίας 09 Ιανουαρίου, 2019, επέβαλα στην Καθ' ης την Καταγγελία διοικητικό πρόστιμο ύψους €10.000, για εκ μέρους της παράβαση των υποχρεώσεων της εκ των Αρθρων 5(1)(γ) και 6(1)(στ) του ΓΚΠΔ, αφού έλαβα υπόψιν διάφορους επιβαρυντικούς και μετριαστικούς παράγοντες, με θετικό και αρνητικό πρόσημο αντίστοιχα και με διαφοροποιημένη βαρύτητα, αναλόγως της σοβαρότητας του μετριαστικού ή επιβαρυντικού παράγοντα, κάθε φορά.

5.4 Επισημαίνω επίσης ότι στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 32/2013, με την οποία επικυρώθηκε Απόφαση του Γραφείου μου, επικυρώθηκε επίσης η διοικητική κύρωση που είχε επιβληθεί στον εφεσίβλητο, ύψους €3.000. Το ποσό αυτό είχε καθοριστεί, με μέγιστο επιβαλλόμενο ποσό κατ' εκείνο τον καιρό το ποσό των €30.000. Μετά την εφαρμογή του ΓΚΠΔ 2016/679 την 25 Μαΐου, 2018, για την ίδια παραβίαση (αρχή της ελαχιστοποίησης, ως και η παρούσα περίπτωση) προβλέπεται μέγιστη διοικητική κύρωση ύψους €20.000.000.

5.5 Λαμβάνοντας υπόψιν τους επιβαρυντικούς και μετριαστικούς παράγοντες που εκτίθενται στην παράγραφο 5.2 της παρούσας Απόφασης, ως έχουν διαμορφωθεί κατά την επανεξέταση της υπόθεσης, επιβάλλω στην Καθ' ης την καταγγελία, **διοικητικό πρόστιμο ύψους €7.000**, για την εκ μέρους της παραβίαση των Άρθρων 5(1)(γ) και 6(1)(στ) του ΓΚΠΔ.

5.6 Η μείωση του διοικητικού προστίμου και διαφοροποίηση του σε σχέση με την πρώτη Απόφαση του Γραφείου μου, ήταν επακόλουθο της διαφοροποίησης των επιβαρυντικών και μετριαστικών παραγόντων οι οποίοι λήφθηκαν υπόψιν κατά την επανεξέταση, όπως το γεγονός ότι το δημοσίευμα έχει αφαιρεθεί από το διαδίκτυο, ότι υπήρξε γραπτή απολογία από την Καθ' ης την καταγγελία και ότι υπήρξε συνεργασία στα πλαίσια της παρούσας διερεύνησης. Δεν μπορεί παρόλ' αυτά να παραβλεφθεί και/ή εξουδετερωθεί το γεγονός της ύπαρξης παραβίασης και του μεγάλου χρονικού διαστήματος όπου το δημοσίευμα ήταν αναρτημένο στο διαδίκτυο και προσβάσιμο σε απεριόριστο αριθμό αναγνωστών.

Ειρήνη Λοιζίδου Νικολαΐδου
Επίτροπος Προστασίας Δεδομένων
Προσωπικού Χαρακτήρα